

SPUŽVA

TEMA
BROJA:

RADIO
057



IMPRESSUM

SPUŽVA Školski list
GIMNAZIJE VLADIMIRA NAZORA ZADAR

ODGOVORNA OSOBA

Rade Šimičević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK

Ante Prtenjača

REDAKCIJA

Vijeko Fantina (1b), Jakov Šulentić (4d), Andrej Zec, Marta Lara Lender (4b), Ante Kovač, Iris Čuča (1a), Noemi Bedić, Matej Levačić (3a), Antonia Vanjak (2a), Petra Marić, Marija Marinović (2d), Ella Karaban (vanjski suradnik)

CRTEŽI I ILUSTRACIJE

Duje Lučić (2a), Iris Čuča (1a), Jelena Škunca (3b), Rebecca Vidajić (2d)

NASLOVNA FOTOGRAFIJA

Vijeko Fantina (1b)

FOTOGRAFIJE

Vijeko Fantina, Adriana Dujčić i Karin Grgona (4d) + Internet

IZDAVAČ

Gimnazija Vladimira Nazora Zadar

ZA IZDAVAČA

Rade Šimičević, ravnatelj

ADRESA UREDNIŠTVA

Perivoj Vladimira Nazora 3, 23 000 Zadar

LEKTURA

Senka Weber
Božena Vulić Bauk
Veronika Jurković
Daria Gospodnetić

GRAFIČKO OBLIKOVANJE I TISAK

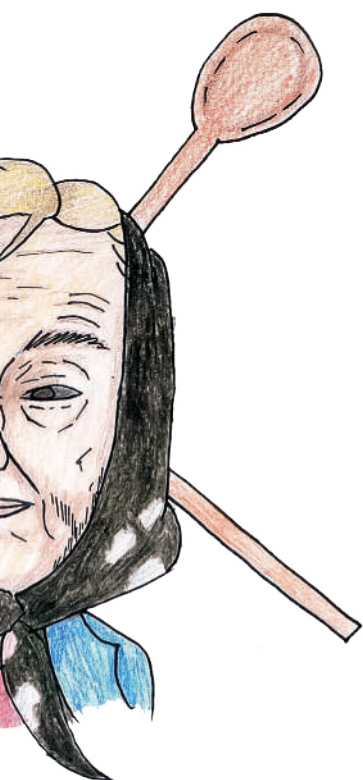
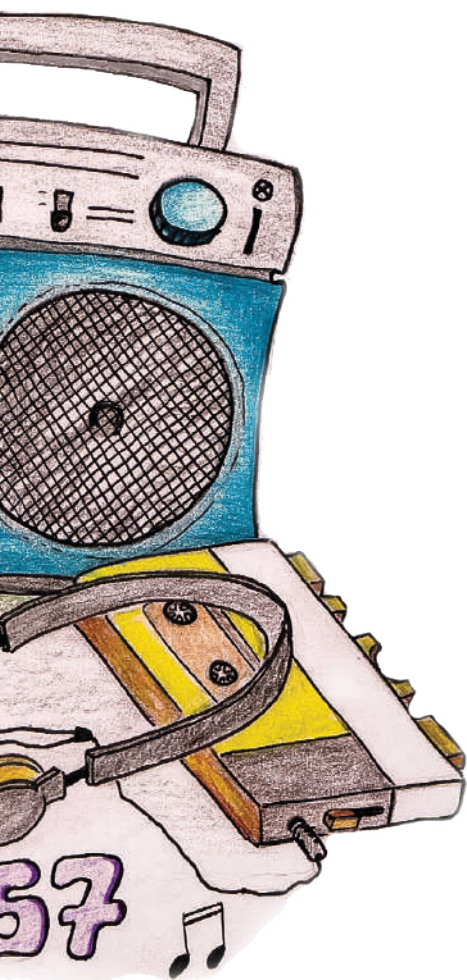
Info turist d.o.o.

NAKLADA

650



SADRŽAJ:



UVODNIK	4
PLAYLISTA	5
ERASMUS+ Švicarska	6
TVOJE IME SE ČUVA	7
DEBATA	7
10 ŠKOLA 10 UMJETNIKA	8
EUROPA U ŠKOLI	8
ŠŠK NAZOR DOMINATION	9
IMA LI LIDRANO VOLJE ZA PROMJENE?	10
ŠAH U NAZORA	11
ZADAR - BIKIKLISTIČKI GRAD?	13
INTERVJU I IZLOŽBA Sunčana Brkulj	18
MI NA EKSI	21
TEMA: RADIO 057	27
- Intervju Elvis	28
- Intervju Prte	32
- Intervju Davor	34
- Intervju Antonio	36
- Intervju Šime	38
PREPORUKE, DESERTI I ŽELJE	40
INTERVJU ELEMENTAL (Remi)	42
CID - strip	46
TRENUTAK - Pjesma	47

VOLIM SLUŠATI RADIO VOLIM SLUŠATI RADIO!

O – O – O RADIO!

O – O – O RADIO!

Prije nego sam stigao u „Nazor“, Spužva nije izlazila sedamnaest godina. No, onda se okupio ambiciozan i kreativan tim i porodili smo Spužvu br. 14. Porod je bio težak, sve skupa nam se otegnulo na skoro dvije godine. Za nas prvu, a ukupno četrnaestu Spužvu uredništvo su činili Magdalena Matas, Gabrijel Vučetić i moja malenkost. Nakon što smo stvorili i otisnuli tu, u našem radu, prijelomnu Spužvu sve je krenulo malo lakše. Iza njih na scenu su zakoračile Elena Barić i Karla Birkić koje su skupa sa mnogom činile uredništvo čak dva broja Spužve, br. 15 i br. 16, a njihov, kao i talent ostalih suradnika u Spužvi kulminirao je upravo tim zadnjim brojem. Taj broj je bio naš najzreliji uradak koji je imao sve; ozbiljne tekstove, vrhunsku zafrkanciju, umjetnost, poeziju, intervju. Baš sve je sjelo na svoje mjesto, pri čemu treba istaknuti i grafičko oblikovanje koje nam je po našem guštu uradila Karla iz FG Grafike. Ako niste imali ovaj list u svojim rukama, svratite do školske knjižnice i prolistajte ga. Ima ga i u Gradskoj knjižnici, u studijskoj čitaonici, kao i u Znanstvenoj. Posjećujte knjižnice! (Ha, ha...)

Spužva se odlaskom Elene i Karle našla u malom problemu jer nije lako naći učenike koji će tek tako uskočiti u „uredničke“ cipele. Smjena generacija nas ipak nije pokolebala da okupimo gotovo potpuno novu ekipu i napravimo Spužvu 17, bez uredničkog terceta, ali s novim ljudima i nekoliko „jačih igrača“ otprije.

Kako smo svaki put kasnili s rokovima jer smo radili s v e u zadnji čas da bismo se pojavili na LiDraNu i ovaj put smo već tradicionalno okasnili sa svime, ha-ha. Budući da nije bilo već uhodane ekipe, „novojoj“ ekipi sam predložio da bismo za temu mogli odabrati Radio 057, naš zadarski radio s kulturnim statusom, specifičan ne samo tu kod nas, nego i na nivou cijele države, rekao bih.

Tu je doista bilo materijala da na odličan način obradimo glavnu temu lista, da približimo taj humoristični, zanimljivi i glazbeno kvalitetni radio svima koji nisu bili upoznati s njime, a onima koji jesu da još više približimo likove koji stoje iza glasova koji nas nasmijavaju ujutro kad odlazimo na posao ili u školu. Također i sama ideja radija kao medija učinila se zanimljivom za obradu, pogotovo znajući navike praćenja i slušanja glazbe današnjih srednjoškolaca kad su u pitanju mediji i tehnologije.

S 057-icom

DE TI SE
ZAKOPAJ U
ĐUBRE!

smo željeli približiti našim čitateljima jednu lokalnu,

neopterećenu i

zabavnu radio postaju, za razliku od mainstream i poznatijih radio postaja koje 24/7 šibaju unaprijed dogovorene hitoidne playliste, a iz etera vas bombardiraju neprirodno nabrijani radijski voditelji.

Uspostavili smo kontakt s Radiom 057, oni su pristali i igre su mogle početi!

Učenici su u grupama odlazili do radio postaje, intervjuirali i fotografirali voditelje, a potom smo u našu reportažu uključili i slušatelje Radija 057: Kako je sve izgledalo, saznajte na stranicama vaše i naše, voljene Spužve.

P.s. Prvi put od izlaza donosimo jednu „plejlisticu“. Ideju smo preuzeli od riječkog dječjeg magazina Brickzine (op.a. odličan je, baci oko), jer bez glazbe ne može i ne ide ;)

Šaljemo puse, guštajte!

Ante, detektiv za knjige



IMAGINE THE WORLD WITHOUT MUSIC. MAN, JUST HAND ME A GUN, WILL YOU?



<http://bit.do/spuzva17>



Svaki dosadašnji broj našeg časopisa bio je prožet glazbom, a onaj 14. s temom Šezdesetih, čak i potpuno. U ovogodišnjoj Spužvi, po prvi put, priredili smo glazbenu playlistu kako bi, dok listate i čitate Spužvu 17, mogli uživati u milozvučju indie pop pjesmuljaka, a možda otkrijete i nekog novog izvođača ili pjesmu.

Da život bez glazbe nema smisla, zaključili su i veći od nas, a mi ćemo se poslužiti riječima kulturnog filmskog režisera Jima Jarmuscha: When I get depressed, or anything, I go "think of all the music I haven't even heard yet!" So, it's the one thing. Imagine the world without music. Man, just hand me a gun, will you?

- ▶ Angels Wings (Social Distortion)
- ▶ Me & Magdalena Version 2 (The Monkees)
- ▶ Did My Best (The Voidz)
- ▶ Cool song (MGMT)
- ▶ Summertime Clothes (Animal Collective)
- ▶ Step (Vampire Weekend)
- ▶ Let's Get Out Of This Country (Camera Obscura)
- ▶ Like Titanic (Damien Jurado)
- ▶ Alex (Girls)
- ▶ Lonesome Street (Blur)
- ▶ Home (David Byrne and Brian Eno)
- ▶ We Share Our Mother's Health (The Knife)
- ▶ Humble (Kendrick Lamar)
- ▶ Clique (Kanye West)
- ▶ Sound Check (Gravity) (Gorillaz)
- ▶ Seventeen (Sharon Van Etten)
- ▶ Rylan (The National)
- ▶ Reel Around the Fountain (The Smiths)
- ▶ Jogging Gorgeous Summer (Islands)
- ▶ A Summer Wasting (Belle and Sebastian)
- ▶ Michigane State (Devendra Banhart)
- ▶ Unattainable (Little Joy)
- ▶ Distortions (Clinic)
- ▶ Young Dumb & Broke (Khalid)
- ▶ Close to Me (Why? - Cure cover)

ERASMUS + ŠVICARSKA (LUZERN)



Luzern – užurbano i zgužvano, na dobar način

Nakon Njemačke, Španjolske i Hrvatske došao je i zadnji susret dvogodišnjeg Erasmus + projekta koji se održao u Švicarskom gradu Luzernu, od 4.11. do 8.11. Za hrvatske učenike put u Švicarsku bio je dug i naporan, ali isplatio se! Na samom dolasku srdačno smo dočekani od naših domaćina na željezničkom kolodvoru u Luzernu koji nas je zbog svoje užurbanosti i gužve oduševio.

Nakon odmora od drugog puta, rano ujutro zazvonila je budilica koje je označila početak radnog dijela susreta. U ponedjeljak ujutro pozdravila nas je ravnateljica škole te poželjela dobrodošlicu. Nakon toga imali smo priliku čuti tradicionalno švicarsko pjevanje, odnosno “jodlanje” koje smo pjevušili cijeli tjedan. Nakon dobrodošlice zasukali smo rukave i krenuli raditi prezentaciju u grupama o temi rezultata europskih izbora i političkog stanja u Hrvatskoj, ali smo i saslušali naše kolege o političkim situacijama u njihovim zemljama. Iz njihovog prezentiranja dobili smo puno saznanja o državama iz kojih dolaze, ali nismo propustili priliku pokazati i prezentirati našu domovinu, kao važnu članicu moderne Europe.

Blog

Između prvog i drugog dijela rada imali smo malu pauzu u kojoj smo pod vodstvom švicarskih učenika razgledali njihovu školu. U drugom dijelu dana sjeli smo za računala i krenuli pisati blog o ulasku Hrvatske u šengensku granicu i uvođenju eura kao glavne valute. Inspiracije za pisanje bloga o ulasku

u šengensku granicu nije nam nedostajalo jer nekoliko dana prije odlaska u Švicarsku, mogli smo čitati kako je Hrvatska ispunila sve tehničke uvjete za ulaz u šengensku zonu te da bi ubrzo trebala postati njena članica.

Blog o uvođenju eura napisali smo s dvije strane medalje tj. dali smo 5 pozitivnih strana eura, ali i 5 negativnih.

Nakon naporanog radnog dana koji je završio u 4 popodne imali smo slobodno vrijeme za upoznavanje švicarskih obitelji koje su nas upoznale sa svojim vrijednos-

tima i tradicijama, ali i gurmanskim specijalitetima.

Utorak ujutro radni dio krenuo je zabavnim kvizom o Švicarskoj u kojoj su prva četiri mjesta osvojili Zadrani, a nakon toga krenulo je dijeljenje u grupe koje su dobile zadatak da pripreme pitanja za popodnevni panel sa švicarskim novinarima i političarima. Prije panela švicarski su nas učenici odveli na obilazak prekrasnog Luzerna.

U početku panela političari su predstavljali sebe i svoje programe te prezentirali svoja stajališta o tome treba li Švicarska ući u EU ili ne. Inače, svaka je obitelj osmislila aktivnost za svoje goste te su im pokazali kako oni provode svoje slobodno vrijeme.

Muzej komunikacija i vožnja po Luzernskom jezeru

Srijeda je za učenike bila posebna. Cjelodnevni posjet glavnom gradu Bernu za sve je bio veliko uzbuđenje. Istaknuo bih dva najvažnija mjesta koja smo posjetili,

a to su švicarski parlament i Muzej komunikacija. Muzej komunikacija oduševio je prikazom evolucije tehnologije od abakusa sve do satelita. Učenici su mogli učiti o komunikacijama i utjecaju tehnologije na komunikaciju.

DOMA
JE IPAK
NAJLJEPŠE!

Četvrtak je bio pomalo tužan jer se u zraku os-

jećao kraj, te su svi postali pomalo nostalgični za svojim domovima, ali misli na dom smetnulo je pisanje evaluacije cjelokupnog projekta, pripremanje hrane za posljednji party, izrada videa, prezentacije, ali i relaksirajuća vožnja brodom po Luzernskom jezeru.

Nikad zbogom, samo doviđenja!

U petak smo se rastali od svojih domaćina i prijatelja iz ostalih zemalja, ali ne brinite to nije bilo zbogom, samo doviđenja!

Iz ovog projekta naučili smo neke važne stvari koje nam se mnogo puta prezentiraju, ali ih do sada nismo mogli shvatiti. Trebamo cijeniti svoju zemlju jer je najbolja i najljepša, ali i poštovati tuđu.

Uz učenike koji su napravili izvrstan posao i utrošili mnogo vremena, treba istaknuti profesoricu Dariu Mrdalj koja nam je rješavala sve jezične dileme, profesoricu Suzanu Matković koja je bila potpora u svakodnevnom radu, profesoricu Tihanu Biuk-Magaš koja je davala smjernice za izradu razglednice i usmjeravala nas u pravom smjeru i profesoricu Sandru Šango koja se kao voditeljica projekta brinula o financijama, prijevozu i ostalim stvarima koje su omogućile siguran odlazak, ali i povratak kući.

Posjet jednoj od najrazvijenijih zemalja Europe



“TVOJE IME SE ČUVA”

Izložba “Tvoje se ime čuva” nastala je uz velik trud nekolicine učenika kako iza, tako i ispred objektiva, te uz goleme zasluge prof. Tihane Magaš koja je upravo svojom pričom potaknula stvaranje istoimene izložbe.

Početak je bio jednostavan – naši maturanti su u sklopu istraživačkog rada iz povijesti trebali provesti istraživanje o Domovinskom ratu i zbivanjima 90-ih godina u Hrvatskoj te fotografirati određene motive kojima će prikazati svoju priču.. Nakon toga je grupa posebno zainteresiranih učenika krenula na teren, skupljala materijale i napravila izložbu istih. Izložba je prikazana kroz 30-ak fotografija koje su nastale diljem Zadarske županije i samog grada Zadra. Iako su fotografije snimljene danas, one pričaju priču prošlih vremena, govore o opremi koji su naši branitelji posjedovali, o strahu, sigurnosti, želji za mirom, prognaničkom životu. Poruka koju šalju je mnogo dublja od samih fotografija. Svaka fotografija prikaz je mjesta važnog za tijek Domovinskog rata, mjesta pogibije hrvatskih branitelja i civila ili posljedica rata. U znak zahvalnosti svakom branitelju i svima onima koji su u to vrijeme željeli mir, smatrali smo potrebnim pobrinuti se da se njihova uništena mladost, njihov gorki život s ratnim ožiljcima i njihovim žrtvama ne zaboravi. Premijera izložbe održala se u maloj Osnovnoj školi Štefanje nedaleko od Bjelovara u kojoj su učenici iz naše škole pričali o značenju fotografija te tijekom rata na zadarskom području. Sljedeća se održala u Malom arsenalu u Zadru, o osim građana privukula je i nekolicinu stranih turista zainteresiranih za istinitu priču o hrvatskoj povijesti.

Ova izložba doprinijela je prisjećanju na ratne tragedije te očuvanju i poučavanju o najvažnijem događaju za modernu Hrvatsku, koji je kod svih učenika, sudionika u njenom stvaranju, izazvao osjećaj ponosa, domoljublja i zahvalnosti.



DEBATA

Uz matematiku, fiziku, astronomiju i gramatiku, oratorstvo je nekad bila jedna od važnijih disciplina potrebnih za uspješno funkcioniranje u društvu. No, danas je nažalost zanemarena.. Dolaskom novih tehnologija, većina zaboravlja pravu vrijednost i važnost izravnog komuniciranja gdje možemo izraziti svoj stav i mišljenje pristojnom i argumentiranom raspravom.

Upravo zato se u našoj školi osnovao debatni klub Bešumni uz mentorstvo profesorice Tihane Magaš na kojem se svake subote uči komunicirati, argumentirati i parirati ostalim sudionicima razgovora. Klub već tri godine odlazi na debatna natjecanja, a debatanti se ne pripremaju samo za natjecanje, već su aktivni pripadnici civilnog društva koji argumentiranim raspravama i javnim tribinama govaraju o temama koje mnogi izbjegavaju. Tako svaki mjesec sudjelujemo na debati Gradske knjižnice Zadar, a teme rasprave se mijenjaju, ovisno o aktualnim problemima. Posebno je zanimljivo bilo kada je našu školu posjetila bivša predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović, a naš debatni tim raspravljao je o tome treba li političare kažnjavati zbog neispunjenih predizbornih obećanja.

Cilj ove skupine nisu visoka mjesta na natjecanjima, već osposobljavanje pojedinca za argumentirani razgovor te učenje slušanja drugih sudionika. Debata također uključuje velik broj istraživanja, proučavanja i zapažanja čime se vaše znanje o svijetu proširuje. Stoga, sve zainteresirane za pristojnu raspravu pozivamo da nam se pridruže.

Tekst: Jakov Jurčina



10 škola umjetnika



Zagrebačka Moderna galerija petnaestu godinu za redom priređuje muzejsko-edukativni projekt 10 škola – 10 umjetnika koji okuplja deset škola iz različitih gradova Hrvatske. Autorica i voditeljica projekta je viša kustosica Moderne galerije Ivana Rončević Elezović. Svaka škola predstavlja jednu radnu skupinu od troje učenika koji u dogovoru s Modernom galerijom i uz vodstvo profesora mentora obrađuju zadanu temu koju kroz razne likovne radionice i Power Point prezentacije predstavljaju ostalim sudionicima projekta. Ovogodišnji susret, u kojem je sudjelovalo deset gimnazija iz devet hrvatskih gradova (Osijeka, Valpova, Varaždina, Zagreba, Rijeke, Pule, Zadra, Splita i Dubrovnika) održan je u petak 22. studenog 2019. Gimnazija Vladimira Nazora sudjeluje u projektu od samog početka, a ove godine su je predstavljale tri učenice iz 2.A razreda Anamaria Rogić, Nika Zdunić i ja - Antonia Vanjak pod mentorstvom prof. likovne umjetnosti Ivanke Radulić. Teme ovogodišnjeg projekta 10 škola - 10 umjetnika bile su vezane za aktualnu izložbu neformalne umjetničke grupe Contra u kojoj devetorica umjetnika (Vladimir Blažanović, Žorž Draušnik, Tihomir Lončar, Vladimir Meglič, Željko Mucko, Goran Petrač, Velimir Rački, Davorin Radić i Petar Ujević) djeluju od kraja 90-ih godina 20. stoljeća, njegujući izraz u tradicionalnim umjetničkim medijima. Specifičnost susreta je bila i ta, da su neki od članova likovne grupe Contra sudjelovali u projektu, pa smo imali priliku ostvariti živu komunikaciju sa slikarima Goranom Petračem i Davorinom Radićem postavljajući im pitanja o njihovom likovnom stvaralaštvu. Dosad se nismo našle u tako zanimljivoj situaciji da otvoreno razgovaramo s ljudima o kojima smo mjesecima istraživali. Mislim da smo najviše učile upravo kroz taj neformalni razgovor. Naša tema bila je život i stvaralaštvo jednog od članova već spomenute grupe Contra, Željka Mucka. Nas tri predano smo radile punih mjesec dana, ali s ponosom mogu reći da se isplatilo jer smo kao najmlađe sudionice odradile vrlo dobru prezentaciju, a kasnije i kreativnu radionicu, Memori igru, u kojoj su učenici drugih škola dobili po osam fragmenata, od kojih su trebali povezati dva odgovarajuća kako bi dobili četiri slike predstavljene na prezentaciji. Mislim da ćemo taj dan pamtili po mnogo čemu. Druženje u našem glavnom gradu nikad nije dosadno, a sudjelovanje u projektu svakako je jedno u nizu odličnih iskustava koje nam donosi naša škola.

Tekst: Antonia Vanjak



europa u školi

Europski dom Zagreb i Europski pokret Hrvatska 25. put su organizirali međunarodno i nacionalno natjecanje za učenike i mladež „Europa u školi“ na razini Republike Hrvatske. Natjecanje je provedeno u literarnom, likovnom i glazbenom izričaju, a podijeljeno je u nekoliko kategorija različitih dobnih skupina.

O okvirna tema ovogodišnjeg natjecanja je bila 2019. godina Europskih izbora – YOUrope – radi se o tebi! Podtema likovnog izričaja dobne skupine od 18 do 21 godine starosti je bila Grafiti – Street Art, u kojoj je naša učenica 4.d razreda Lucija Čulina osvojila 6. mjesto s likovnim radom Rapsodija uličnog svijeta pod mentorstvom profesorice likovne umjetnosti Ivanke Radulić.



DOMINATION !!!

KOŠARKAŠICE: prve na županijskom natjecanju



Ekipa: Katia Nekić, Nikolina Smolić, Ana Karamarko, Jelena Šestan, Klara Sušić, Nora Barić, Leonarda Škara, Eni Školjar-ev, Ivana Bucić, Ana Špac. **Voditelj:** prof. Ante Knežević

KOŠARKAŠI: Drugi na županijskom natjecanju



Ekipa: Toni Babara, Ante Beljan, Niko Zdrilić, Krševan Klari-ca, Vito Perinović, Frane Sladić, Kristijan Lisica, Petar Žilić, Vid Jovančević, Bruno Šantić, Vito Peričić, Jakov Žilić, Luka Pedić. **Voditelj:** prof. Ante Knežević

ODBOJKAŠICE: Prve na županijskom natjecanju



Ekipa: Magdalena Dijan, Helena Buljat, Sara Ćukušić, Ema Dražić, Iva Milanović, Mia Sorić, Veronika Župan, Antea Škaulj, Anica Šare, Marieta Krpeta, Karla Čorak, Antonela Ramić, Nina Kulaš, Bruna Šimunić. **Voditelj:** prof. Jadranka Duvančić

PLIVAČI: Treći na Državnom natjecanju



Ekipa: Sandro Barić, Ellena Šušteršić, Ema Molnar, Dorijan Marin, Anja Vulin, Josip Budak, Dina Tot, Ivan Šango, Ena No-vaković, Leonardo Veleslavić. **Voditelj:** prof. Ante Knežević

STOLNOTENISAČICE: Prve na županijskom natjecanju



Ekipa: Lucija Kolak, Elena Dobrović, Ana Karamarko, Maja Benić. **Voditeljica:** prof. Jadranka Duvančić

RUKOMETAŠICE: Druge na županijskom natjecanju



Ekipa: Valentina Černe, Klara Sušić, Ana Karamarko, Katia Nekić, Nikolina Smolić, Marija Biloglav, Ena Maričić, Eni Školjarec, Efa Zelenčić. **Voditelj:** prof. Ante Knežević

Ima li LiDraNo volje za promjene?

Na prošlogodišnjoj Županijskoj smotri LiDraNa, u novinarskom izrazu, sudjelovali smo u poprilično jakom sastavu i s kvalitetnim člancima. Na kraju su za Državnu smotru predloženi: časopis Spužva, Andrej Zec za intervju s Damirom Urbanom i Karla Birkić za CEFGI.

Svemir unutar nas Jakova Šulentića i Generacija Z Elene Barić također su dobili pohvale od komisije. Andrej je na kraju i pozvan na Državnu smotru LiDraNo za intervju s Urbanom.

Kako smo se prvi put našli na državnom LiDraNu iskoristivno predložiti struci da je potrebno nešto mijenjati po pitanju novinarskog izraza i načina na koji je isti zamišljen. Zaduženi za osmišljavanje u kategoriji samostalnog novinarskog rada, mogli bi razmisliti o inventivnijem pristupu od onog koji se sastoji od učeničkog čitanja radova i pohvala / kritika članova komisije. Također, možda bi trebalo pratiti i uspoređivati prijavljene radove i one koji su već bili pozvani na Državnu smotru, tako da se ne događa da par godina za redom budu pozvani isti učenici za maltene iste članke napravljene po dobitnoj špranci, samo s drugim ulogama jer je poprilično besmisleno. Mi smo sudjelovali s intervjuom s Damirom Urbanom, a ove godine napravili smo intervju s Elementalom i ni po čemu to nije slabiji intervju, ali kakvog smisla bi imalo da opet mi budemo pozvani? Nemamo mi tu što više naučiti i vidjeti, možemo samo baciti đir do Šibenika i odmoriti par dana u hotelu uz more.

Zar su ostali zbilja toliko loši?

Vjerujemo da bi trebalo razmisliti i o tomu da se s vremena na vrijeme pozovu i neki drugi školski listovi koji nisu najbolji po zadanim kriterijima, ali su dovoljno zanimljivi i mogli bi nešto naučiti na susretima s ostalim akterima Državne smotre te na taj način unaprijediti svoj časopis. Povratna informacija „nedovoljno“ kvalitetnima definitivno bi dobrodošla. Naravno da ne treba diskreditirati one najbolje koji svake godine ponude nešto novo, ali ponekad se pitamo kako komisiji i urednicima časopisa ne dosadi uvijek ista priča? Nećemo raditi statistiku, ali ako se samo baci pogled na pozvane unatrag desetak godina, može se primijetiti da se rotiraju uvijek isti. Zar su ostali zbilja toliko loši?

Mijenjati bi se trebao i županijski LiDraNo koji je preslika državnog i gdje izostaje mogućnost kvalitetne rasprave i razmjene ideja samih sudionika, koji se maltene samo figurativno pojave u Benkovcu, forme radi. U Šibeniku je to zakamuflirano u trodnevni nagradni izlet, uz doručke, večere i slično, ali sadržajno, razlika je u nijansama.

U nadi da će odgovorni promisliti svrhu i novi smjer smotre LiDraNo po pitanju novinarskog izraza,

Uredništvo Spužve



ŠAHUNAZORA



Tekst: Noemi Bedić i Matej Levačić
Foto: Vijeko Fantina

Casperovci i Nazorovci Noemi Bedić Matej Levačić

Zašto šah?

Budimo iskreni, ne igramo šah samo zato jer ga volimo, postoje i drugi razlozi. Velik utjecaj na naše „šahovske karijere“ ima dobra ekipa te razna putovanja po Hrvatskoj i svijetu.

Znamo se dugo i svi se super slažemo, a na turnirima nam nikad nije dosadno. Kad odigramo partije, svi se skupa družimo i uživamo. Uspješan turnir ne bi bio toliko upečatljiv da ekipa nije sjajna. Šah je sam po sebi zanimljiv, ali i kompliciran. Lako je naučiti micati figurice, ali tada postaje teže, mnogi odustaju, a uporni ostaju. Što se dublje ide u šahovske vode, to je zanimljivije. Partija šaha je ustvari kao život – uvijek se mora gledati par koraka unaprijed i znati se suočiti s posljedicama. Igramo šah jer nam je zanimljiv i jer ga volimo, ali ekipa i putovanja su nam jednako bitni.

Zašto uopće pišemo ovaj članak?

Krajem 2019. godine, kao ekipa nastupili smo na finalu kadetskih liga. To je ekipno državno prvenstvo do šesnaest godina. Bilo je osam ekipa, u svakoj po četiri najbolja igrača iz pojedinog kluba. Za ekipu ŠK Caspera nastupili su Nazorovci Matej Levačić i Noemi

Bedić, učenik zadarskog MIOC-a Mario Ljubičić i učenik OŠ Stanovi Karlo Mijić.

Prije zadnjeg kola smo već osigurali prvo mjesto, što je bila totalna dominacija.

Kad smo se vratili u Zadar svi su nas dočekali, što je bilo poprilično super.

Proslavili smo naš uspjeh za koji smo naporno radili cijelu godinu. Doček je bio neočekivan, ali odlično organiziran, kao da smo Vatreni nakon svjetskog prvenstva!

Šahistice?

Noemi: Ne znam je li pretjerano reći da su žene u šahu diskriminirane i podcijenjene, ali istina je da ljudi rade razliku. Smanjen nam je kriterij za osvajanje titula – „disrespect“. Također, žene mogu igrati u muškoj konkurenciji, ali

muškarci ne mogu u ženskoj. Istina, mnogo je manje žena nego muškaraca u šahu, ali to nije razlog da se radi razlika. Matej, što ti misliš?

Matej: Mislim da su žene slabije u šahu od muškaraca i da će uvijek biti! Ne želim reći da su gluplje, jednostavno mislim da su žene manje natjecateljski motivirane, a i manje ih je nego muškaraca. Po zastupljenosti su jednako dobre kao i muškarci, ali da igra top pet muškaraca protiv top pet žena, mislim da bi muškarci sigurno odnijeli pobjedu...

“Lakše je razbiti atom nego šahovsku predrasudu” - Albert Einstein. Što pomislite kad čujete da netko igra šah? “Kad mi kažu da idu na trening, dođe mi plakati” “Trebalo im pola sata da pomaknu figurice”, “Ne idu vani kasno i mirni su”. Većina šahiste smatra vrlo inteligentnima, ali dosadnim i asocijalnim osobama koje su vrlo promišljeni perfekcionista, no je li to uistinu tako?



Noemi: Aha! Ne vjerujem da su žene manje natjecateljski motivirane, jednostavno nas je manje, ali to ne mora ništa značiti. Smatram da žene i muškarci imaju jednak potencijal i mogućnosti, ali žena nema. Na primjer, na finalu u Čakovcu nastupile su samo dvije natjecateljice – Sara Arlavi i ja. Kao što je naš prijatelj Mario rekao, žena je manje jer ih ranije „pukne“ pubertet pa zbog utjecaja okoline odustanu.

Čuli smo da ste bili na svjetskim i europskim prvenstvima. Je li to istina?

Matej: Je! 2010. godine smo oboje osvojili državno prvenstvo i osigurali si nastup na svjetskom, ali nismo oboje nastupili.

„Nisam nastupila, bila sam premala, imala sam samo 6 godina, a svi su pretpostavljali da će biti još prilika. I bilo je! To je bio naš „svjetski“ početak, ali još smo par puta nastupili na svjetskim i europskim prvenstvima, što nije mala stvar!“ – Noemi.

Za kraj, što vaši prijatelji misle o svemu tome?

Pa, dio šah ne smatra sportom, već mozgalicom, dok drugi misle da je to stvarno zanimljivo i zainteresirani su. Ali kad čuju kamo sve putujemo, onda pitaju: „Možemo mi s vama? Stanemo u kufer.“ Također, svi se iznenade kad čuju priče s turnira, uvijek ima drame, ludila i anegdota što nitko ne pomisli kad čuje riječ „šahisti“. Naši prijatelji su, doduše, upućeni u sve to, znaju po pričama, pa im je i zanimljivo te doživljavaju šahiste kao i ostale ljude. I naravno, svima im je drago kad postignemo uspjeh, motiviraju nas i podržavaju. – zaključuju Matej i Noemi.



ZADAR - biciklistički grad?

Zadar se nerijetko predstavlja biciklističkim gradom te na temelju toga privlači sve veći broj turista zaljubljenika u biciklizam. No je li to uistinu tako? Svoje viđenje donosi nam Vijeko Fantina uz opis nekih od najljepših biciklističkih ruta zadarske okolice.

Tekst i foto: Vijeko Fantina

Biciklizam u Hrvatskoj sve je popularniji te u posljednje vrijeme doživljava svoj procvat. Sve više ljudi prepoznaje potencijale bicikla, njegovu praktičnost, isplativost i zdravlje koje pruža uz boravak na svježem zraku. Biciklisti se najčešće dijele na one kojima je bicikl prijevozno sredstvo i na one kojima bicikl pruža drugi pogled na svijet, a takvih je u posljednje vrijeme sve više.

Razvojem biciklizma i pojavom sve većeg broja ljubitelja bicikla, napreduje i izgradnja biciklističkih staza, no ne i u Zadru. Činjenica da sve zadarske uzbrdice možemo nabrojati na prste jedne ruke govori nam da je grad Zadar stvoren za vožnju bicikla. Zadar se nerijetko i predstavlja biciklističkim gradom, te na temelju toga privlači sve veći broj turista zaljubljenika u biciklizam. Sudeći po ovim stavkama mnogi bi stvarno pomislili da je Zadar biciklistički grad, ali Zadar je nažalost poprilično udaljen od toga... Naime, Zadar kao grad skoro pa i nema biciklističkih staza, no ne može se reći da ih uopće nema. Dapače, biciklističke staze u gradu Zadru postoje, na Bulevaru, Uskoku, itd., ali njihova dužina je do 100 metara, stoga dolazimo do pitanja, što bi biciklist trebao napraviti kad biciklistička staza završi, sići s bicikla i gurati ga?

Ako želite voziti bicikl u gradu Ai pritom ne dobiti prekršajnu prijavu, bicikl bi morali voziti isključivo po kolniku. Vožnja bicikla po nogostupu i pješačkoj zoni skupo će vas koštati, zbog prekršaja vožnje bicikla po nogostupu platit ćete kaznu od 500 kuna, a za vožnju po pješačkoj zoni platit ćete kaznu u iznosu od 300 kuna. Na vama je da birate, hoćete li voziti bicikl po kolniku i tako dovesti svoj život u opasnost te dodatno usporiti promet u Zadru koji je i bez vas dovoljno usporen ili ćete svoj bicikl voziti po nogostupu te plašiti nervozne pješake koji vas gledaju „ispod oka“ i zaraditi prekršajnu prijavu. U usporedbi s gradom Zadrom, njegova je okolica itekako biciklistički razvijena.

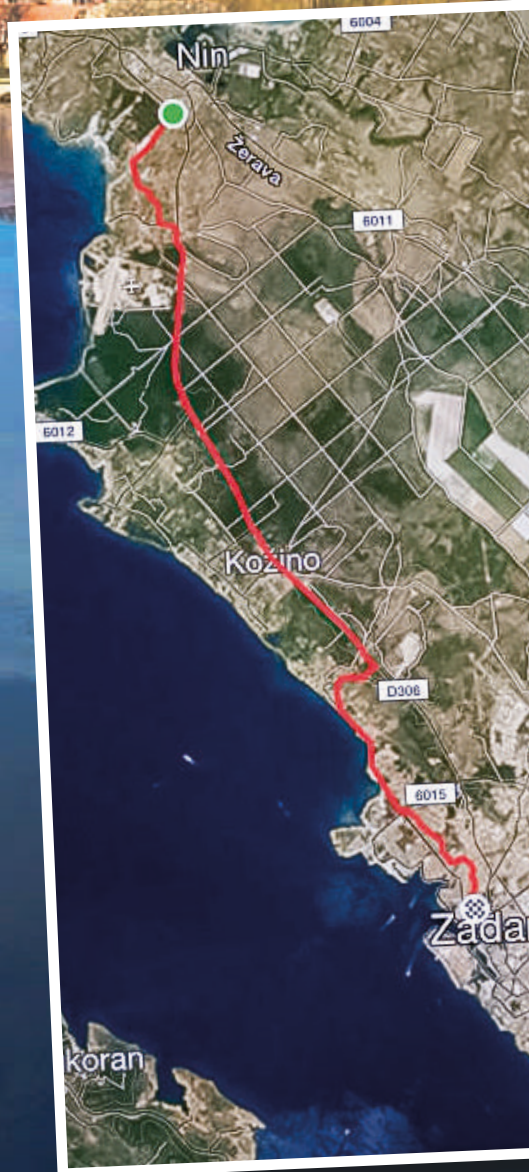
Okolica Zadra je savršena za vožnju bicikla u bilo kojem smislu, bogata je biciklističkim stazama, a tu su i prekrasni šumski putevi koji će svakom brdskom biciklistu izmamiti osmijeh na lice. Najrazvijenija biciklistička staza u zadarskoj županiji koja je uvelike utjecala na razvoj zadarskog biciklizma, prostire se u smjeru grada Nina. Staza započinje sjeverozapadno od grada Zadra, iznad završetka naselja Diklo, a završava pred Virskim mostom, duga je oko 17.5 kilometara.

Staza je također pridonijela razvoju cikloturizma u Zadarskoj županiji, a razvoju zadarskog biciklizma je najviše pridonijela Virska biciklijada koja je upravo i prolazila tom biciklističkom stazom. Prva Virska biciklijada održana je početkom 2011. godine, tada je na biciklijadi sudjelovalo samo sedamnaest sudionika dok su posljednje biciklijade brojile i do nekoliko stotina ljudi. Svake se godine održe tri biciklijade, jesenska, proljetna i „božićna“, a do sada je održano dvadeset i osam biciklijada. Najpuštenije i najzabavnije biciklističke ture nude otoci zadarskog arhipelaga, a mnogi ni ne znaju kakve se sve ljepote mogu doživjeti na zadarskim otocima. Najzanimljivije i najpopularnije biciklističke ture zadarske okolice su: Zadar – Nin, Zadar – Biograd, Ugljan, Pašman, Dugi Otok, Tulove grede (Velebit)... A neke od njih ćemo i opisati u drugom dijelu članka.

Uzevši u obzir sve činjenice, može se zaključiti da je zadarska okolica bogata glede biciklističkih staza te se na temelju zadarske okolice Zadar naziva biciklističkim gradom, dok se zadarski biciklisti kažnjavaju visokim kaznama za prekršaje koje je nemoguće ne napraviti. Biciklista je u Zadru sve više, a grad Zadar ništa ne čini po tom pitanju, samo ih još dodatno kažnjava. Samo je pitanje dana kada će se zadarski biciklisti ujediniti i suprotstaviti upravi grada Zadra, a do tada će morati izbjegavati gradsku vožnju bicikla i biciklom krenuti u istraživanje prekrasnih staza zadarske okolice.

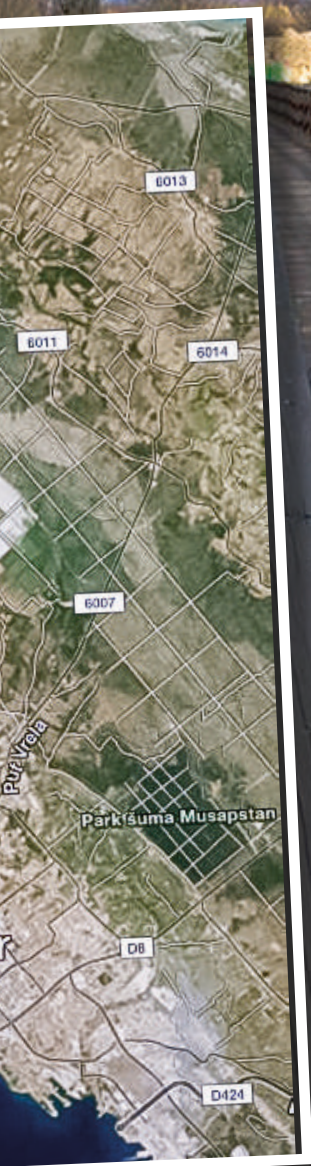
ZADAR - NIN

Ruta Zadar – Nin najpopularnija je ruta zadarske okolice, svoju popularnost stekla je zahvaljujući asfaltiranoj biciklističkoj stazi uz glavnu prometnicu, staza se proteže sve do otoka Vira. Jedna je od rijetkih ruta koja je prilagođena svim tipovima biciklista. Rekreativci će do grada Nina izabrati biciklističku stazu koja ne traži pretjeranu fizičku kondiciju dok će brdski biciklisti i ljubitelji prirode izabrati makadamsku rutu koja prolazi kroz predivnu prirodu i uz more. Dužina asfaltirane biciklističke staze u smjeru Nina je oko 16 km dok je dužina makadamske nešto veća, oko 18 km. Ovo je ruta koja vas sigurno neće ostaviti ravnodušnima, zato je i teško odrediti idealno vrijeme za vožnju ovom rutom, svako godišnje doba daje poseban doživljaj prirode.



Najljepše biciklističke rute zadarske okolice:

Ruta je ujedno i najbolji početak za svakoga tko se želi baviti biciklizmom te steći nova biciklistička prijateljstva. Ako želite doživjeti sve ljepote makadamske rute, najbolje bi bilo krenuti rano ujutro, dok se „priroda budi“ te obvezno proći Mandrinom stazom koja se nalazi između Streljane i Kožina. Staza je iznimno atraktivna i zabavna, a ime je dobila po čovjeku koji je zaslužan za njezino postojanje i održavanje – Mandri. Kad prođete Mandrinu stazu, laganim tempom prolazite kroz naselja Kožino i Petrčane, a poslije Petrčana dolazite do napuštene vojarne i piste Šepurine. Poslije Šepurina, uz more vozite kroz naselje Zaton, a odmah iza Zaton dolazite na vašu destinaciju – Nin. Kada uđete u Nin, prvo što trebate napraviti je sjesti na kavu ili čaj te sklopiti svoje oči i upiti Sunčeve zrake prije nego što počnete s razgledavanjem samoga grada.



UGLJAN

Biciklistička ruta na otoku Ugljanu odličan je izbor za sve bicikliste željne opuštanja i nezaboravnog iskustva. Otok Ugljan i njegove biciklističke staze nude sasvim drugačiji doživljaj biciklizma posebice zbog prekrasnih ugljanskih plaža i krajolika koji vam pružaju bijeg od svih problema. Ono što otok Ugljan čini posebnim je jednostavnost biciklističkih staza koje ne traže pretjeranu fizičku kondiciju. Otok Pašman je također predivan za vožnju bicikla, ali nije za svakog biciklista zato jer su njegove staze dosta zahtjevne. Ruta je duga oko 35 kilometara, nadmorska visina rute je oko 320 metara ako se ne ide na tvrđavu sv. Mihovila, a ako se ide, nadmorska visina poraste za dvostruko. Najbolje vrijeme za vožnju rutom je početak ljeta kada nema puno ljudi, a more je ugodno za kupanje. Prije početka vaše vožnje, obavezno pogledajte vozni red trajekata. Izlet bi bilo najbolje započeti oko osam ujutro i laganim tempom uz obalu mora krenuti od Preka prema Ugljanu. Ako se još niste probudili, slobodno možete stati na kavu u Sutomišćici. Nakon jutarnje kave vrijeme je da nastavite s vožnjom bicikla prema Lukoranu gdje se dižete na glavnu prometnicu, glavnom prometnicom ili šumskim putevima vozite do mjesta Ugljan gdje se možete okupati i pojesti ručak. Poslije odmora i ručka lokalnom cestom nastavljate vašu rutu sve do mjesta Muline gdje započinju prave biciklističke staze koje vode sve do tvrđave sv. Mihovila. Staze su označene, održavane i iznimno atraktivne. Kad dođete do završetka staze, na vama je izbor hoćete li svoj izlet privesti kraju i spustiti se u Preko ili ćete svoj izlet uz malo napora obogatiti prekrasnim pogledom s tvrđave sv. Mihovila. Ovo je samo jedna od opcija kako napraviti biciklistički izlet na otoku Ugljanu, naravno na samom otoku postoji još nekoliko staza od kojih se također mogu napraviti odlični biciklistički izleti.



VELEBIT

Velebit je savršena destinacija za sve planinare i ljubitelje avanturizma, pa tako i biciklizma. Svojom divljinom i ljepotom netaknute prirode Velebit privlači razne avanturiste iz cijele Hrvatske, no mnogi od njih zaboravljaju da Velebit nije tako bezopasan kao što se čini. Ono što privlači avanturiste Velebitu, upravo je taj osjećaj slobode i divljine koji je ujedno i glavni razlog zašto se prema Velebitu treba odnositi sa strahopoštovanjem. Na području Velebita ima mnogo biciklističkih ruta, a svaka od tih ruta traži veću fizičku kondiciju zbog velikih uspona. Velebitske staze i rute možda je najteže opisati i usporediti s ostalim biciklističkim rutama, dovoljno je samo reći da jedno iskustvo koje doživite na Velebitu pamтите cijeli život. Najpopularnija biciklistička ruta na Velebitu vodi do Tulovih greda, nalazi se na primorskoj strani Velebita koja je kamenita i siromašna vegetacijom. Jedna je od najljepših kružnih ruta Velebita, dužine 51 kilometar, a nadmorske visine 1270 metara, polazak je s Masleničkog mosta, možete odabrati smjer prema Obrovcu ili prema Rovanjskoj. Velika većina biciklista izabire smjer prema Obrovcu zbog blažih i tehnički jedostavnijih uspona. Od Masleničkog mosta prema Obrovcu vozite magistralnom cestom preko Jasenica do Paradžikove glavice gdje dolazite na makadamski put. Paradžikova glavica poznata je

po prekrasnom pogledu na kanjon rijeke Zrmanje i snimanju filma *Winnetou*. Poslije se ponovo vraćate na asfalt i dolazite do početka Majstorske ceste, prve cestovne spojnice južne i sjeverne Hrvatske: Izgrađena je davne 1832. godine u vrlo teškim uvjetima, a zbog toga se smatra pravim inženjerskim čudom. Majstorska cesta duga je 41 kilometar, a maksimalni nagib ceste iznosi 5,5 %. Asfaltiranom cestom penjete se do tunela Sveti Rok gdje prelazite na makadam i poslije uspona dolazite do crkvice sv. Frane. Kada prođete crkvicu, nastavljate s vožnjom prema Tulovim gredama, gdje se možete odmoriti i uživati u pogledu ili ako vas usponi nisu izmorili, pješke se možete popeti na sam vrh Tulovih greda. Poslije Tulovih greda dolazite do raskrižja Kraljičina vrata gdje skrećete lijevo prema Libinjama. S Libinja se pruža predivan pogled na Sveto brdo. Kasnije dolazite do odmorišta gdje se također pruža neopisiv pogled na Starigrad i more. Tu je kraj uspona te slijede makadamske nizbrdice. Spuštanje traje oko 20 minuta do mjesta Modrič gdje makadamom idete prema Rovanjskoj i nazad na Maslenički most gdje možete popiti kavu i osvrnuti se na sve doživljaje s vašeg izleta. Prije nego što se uputite na Velebit, obvezno biste trebali pogledati vremensku prognozu da se možete prilagoditi svim uvjetima koji vas na Velebitu mogu zateći.



Intervju i izložba Sunčana Brkulj

Kad smo saznali da će naša bivša učenica i „jedna od nas“ Spužvi, Sunčana Brkulj, imati samostalnu izložbu pod nazivom „Jantar“ u Znanstvenoj knjižnici u Zadru, odmah smo odlučili iskoristiti priliku, posjetiti izložbu i napraviti reportažu i intervju. Osim intervjuja koji je uradila još jedna naša bivša učenica i novinarka Ella Karaban, donosimo i dojmove naših učenika koji su posjetili izložbu.

**„Autor radi što god želi.
Pa to i radim.“**



Prije svega, otkud naziv izložbe i od čega se ona sastoji?

Izložba je proizišla iz svijeta Dantea Alighierija. Tema izložbe jest devet krugova pakla prema opisu iz njegove "Božanstvene komedije", a odatle i naziv izložbe, "Inferno".

Znamo da je Danteov misaoni svijet teško staviti u kontekst određenog vremensko-književnog razdoblja, ali najbolje odgovara srednjem vijeku. Na koji način te je privukla danteovska vizija svijeta?

Početna točka za sve je bilo srednjovjekovno slikarstvo i način na koji su tada umjetnici prikazivali svoje vizije pakla. Većina slika o kojima pričam ima nepoznatog autora, ali mislim da svi znamo kakav je to likovni prikaz – prenapućene kompozicije, obrnuta perspektiva, strah od praznog prostora, ogroman broj demona i ljudskih i životinjskih duša koje se vrpolje po platnu. S obzirom na to da srednjovjekovno slikarstvo ima stvarno puno sličnosti s modernim, u smislu da se napuštaju nekakvi kanoni koji su prisutni recimo u renesansi i klasicizmu, bilo mi je zanimljivo provući ovu povijesnu građu kroz vlastitu modernu leću, a Dante se pokazao kao dobra tematska okosnica.

Srednjovjekovne slike mogu sadržavati na jednom platnu cijela naselja, gradove, ili cijele krugove pakla jer ne postoje realne proporcije u prostoru, već su elementi nagurani i postavljeni na način da budu najpregledniji, bez obzira na zakone fizike. Tehnika avangardnog kolaža je tome jako slična, ali je još slobodnija. Najbolje rečeno, autor radi što god želi. Pa to i radim.

Danteov Pakao sačinjava devet krugova, a u njemu je satkan čitav ondašnji svemir, što si preuzela, a što odbacila na planu sadržaja?

Danteovih devet krugova čini mojih devet radova. Naravno da je Danteova građa toliko velika da joj nisam ni pokušala odati počast koju zaslužuje, već sam se odlučila baviti samo atmosferom. Likovi su zanemareni, na radovima nigdje nećete

vidjeti Dantea, Vergillija, Paola i Francescu... Svaki krug sam izradila prema opisima patnji koje duše trpe u njemu. Svaki krug je specifično dizajniran – u drugom, na primjer, puše snažan vjetar. U trećem su duše uronjene u ledenu vodu. Ti opisi su mi bili interesantni. Priču i likove sam potpuno zanemarila.

Koji su likovni umjetnici, znani i neznani, inspirirali motiviku?

Već sam većinski odgovorila na ovo pitanje, ali od znanih autora moram svakako spomenuti Hieronymusa Boscha.

Zanimljiv je odnos koji kolaži imaju prema dimenzijama vremena i prostora. Postoji li možda povezanost između avangardne tehnike kolaža i srednjovjekovne tendencije da se prikaže totalitet?

Definitivno! Kao što sam rekla srednjovjekovno i moderno slikarstvo su slični, oboje imaju dozvolu da razore vrijeme i prostor na način na koji autor želi. Drugim riječima, slikarski izraz je slobodan. Srednjovjekovne slike mogu sadržati na jednom platnu cijela naselja, gradove, ili cijele krugove pakla jer ne postoje realne proporcije u prostoru, već su elementi nagurani i postavljeni na način da budu najpregledniji, bez obzira na zakone fizike. Tehnika avangardnog kolaža je tome jako slična, ali je još slobodnija. Najbolje rečeno, autor radi što god želi. Pa to i radim.

Materijali od kojih su sačinjeni kolaži su predmeti iz svakodnevne uporabe, svakako nisu plemeniti ili skupi. Zašto si koristila baš te materijale?

Ideja je bila da ne potrošim ništa na materijal. Osim naravno UHU ljepila koje se nemilo troši i tome nema pomoći. Materijali su potekli iz starih likovnih mapa iz osnovne škole, bilo kakvih papira i kartona koji su bili u kući, isto tako i vreća za smeće, pakiranja u kojima su stigli paketi s eBaya, gline koja je postala suha i neupotrebljiva, puntica za puntaricu, starog konopa, pribadača, tkanina... Mislim da cijena materijala nema veze s kvalitetom rada, nikakve. Radovi izgledaju dječje, ali ne bih nikako htjela da ne bude tako.

Gdje si sve postavila ovu izložbu?

Izložba je imala svoju premijeru u Znanstvenoj knjižnici u Zadru, što mi je jako drago jer je prostor prekrasan za ovakve manje izložbe. U tom trenu još su nedostajala dva kruga pakla. "Prava" izložba sa svih devet krugova postavljena je u galeriji Siva u Zagrebu, od 31.10. - 6.11. - otvorena na prikladni Halloween!



KOMENTARI:

Dante - drugi krug pakla. Ova slika me preventivno privukla zbog monokromatskog stila. Autorica je pomoću kolaža prikazala drugi krug pakla. U njemu se nalaze grešni ljubavnici koji su vječito nošeni snažnim vjetrom. Impresivno je upravo to da je, uz pomoć kolaža, uspjela motivima poput mitskih bića koji nalikuju na zmije te korištenjem crne, bijele i sive boje, dočarati atmosferu. U drugom krugu vlada mrak i grešnici ne mogu vidjeti gdje ih vjetar nosi što upravo naglašava pomoću akromatskih boja. Iako nije navela nikakve određene likove poput Francesche i Paola, jasno se vidi da je riječ o vrtlogu.

Anna Morožin

Nakon odgledane izložbe slika u znanstvenoj knjižnici grada Zadra, odlučila sam opisati sliku pod nazivom „Lightness“ iz 2018. Od svih radova u prostoriji, ovaj me se najviše dojmio i to ne zato što se od drugih ističe veličinom, već zato što sama kompozicija kolaža zrači eksplozivnošću i pozitivnom energijom. Slika je dosta simetrična, odnosno lijeva i desna strana se doslovno poklapaju, dok dva oka na gornjoj i donjoj strani upotpunjuju sliku daškom mistike. Najviše mi se sviđaju motivi vatre i sitnih plavih kamenčića, za koje bih rekla da predstavljaju vodu, odnosno da spoj vode i vatre donosi snažnu dinamičnost, dok spoj ostalih šarenih kolaža unosi optimizam u promatračevo oko.

Lana Matešić

Iz impresivne izložbe vrlo talentirane bivše učenice odabrala sam šesti krug – „Heretici u gorućim grobovima“. Odluka između šestog i petog kruga nila je teška. Jako mi se dopalo umjetnično korištenje plastične vreće kako bi dočarala rijeku Stiks u petom krugu, no iskreno, šesti krug imao je više rame u radnji. Postoji neka bizarna ljepota u naslovu „Heretici u gorućim grobovima.“ Tako je ironično da je neshvatljivo u logičkom dijelu našeg poimanja. Spoznaja gdje bih završila u zagrobnom životu, djeluje terapijski. Na slici se ističe veliki crveni križ koji uvećava ironiju cijele situacije. Umjetnica se koristila različitim materijalima i time je cijeloj slici dodala sloj realnosti. Na slici osjetim bol, patnju i kaotičnost, osjećam kako se mnogo emocija širi iz jedne slike. Prekrasna paleta crvene, crne i bijele boje daje kontrast i kompoziciju tom kolažu. Kreativna i domišljata mala bića koja se nalaze na radu odvlače pozornost s ozbiljne teme i degutantne radnje u pozadini.

Uživala sam u cijeloj izložbi i svim radovima talentirane umjetnice. Izdvojila sam samo jedno djelo, no i druge slike su bile kao Frejine suze. Preporučujem izložbu i nadam se da ću vidjeti još radova naše umjetnice u budućnosti.

Iris Čuća

Slika koju sam odabrala razlikuje se od svih ostalih. Najprije po tome što je vrlo šarena, uočljiva i takva suprotnost od ostalih tamnih, crno-bijelih slika. Ova slika zrači nekom neobjašnjivom energijom. Budi u vama veselje i radost. Teško da postoji osoba koja se kraj ovako šarene i vesele slike može osjećati tužno. Tema slike pomalo je apstraktna i ne može se sa sigurnošću reći što ona zapravo predstavlja. Svaka osoba može je drugačije vidjeti. Ja na ovoj slici vidim biće, veoma slično čovjeku. To biće ima glavu, tijelo, pa čak i odjeću. Pozadina slike puna je različitih ukrasa, boja, oblika i linija. Sve u svemu, da vidite ovu sliku prvi put pomislili biste da je to jedna velika hrpa boja i ukrasa razbacana po platnu. No, kada se zagledate duže možete u ovoj slici pronaći poruku i poantu. Ono što ja nalazim u ovoj slici je poruka koja nam želi reći da nismo svi isti i da je potpuno u redu biti onakav kakav jesi. Poručuje nam da moramo prihvaćati tuđe razlike.

Anđelina Maraš



Klasični odlazak na kavu uz dec-dec



Sinoć san opet lega jutros



Veliki bez pjene



Igra prijestolja



*Štos blenije?
- I u govno se pogleda*



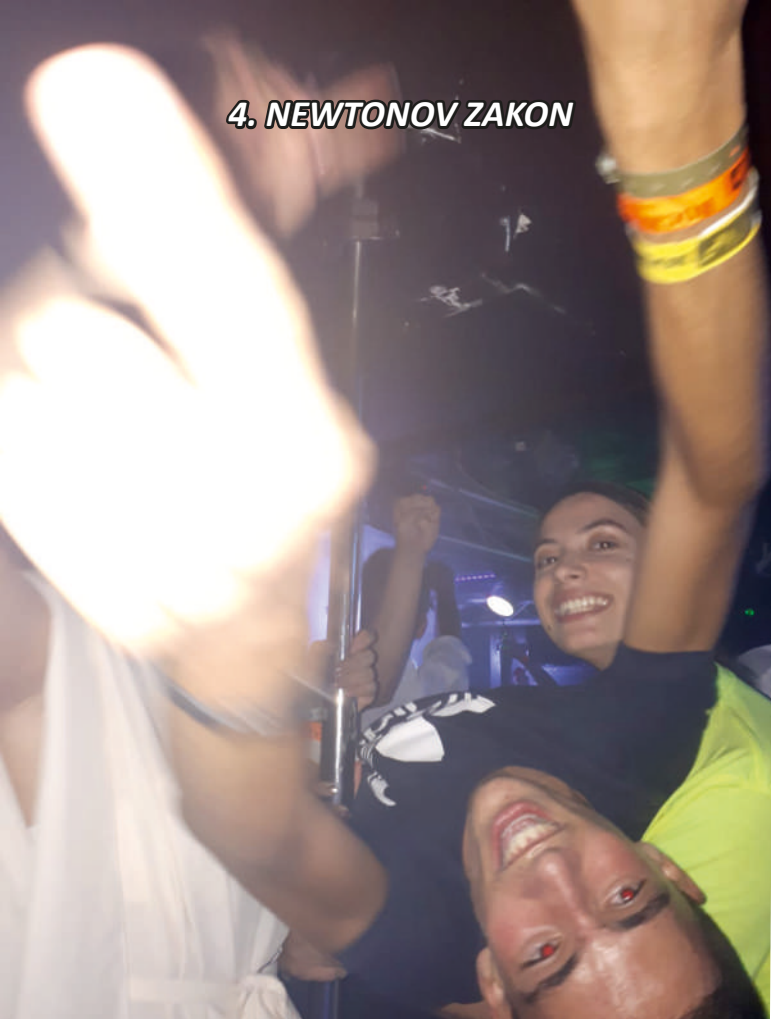
More jedna za ćaću i strica / Kad procvatu u proljeće jabuke



31m€ vrijedne lazanje

**IXI
E
A
N
H
M**

4. NEWTONOV ZAKON



OĆEMO DUPLU?



NE PIJEM
NE PUŠIM
NE PSUJEM

5. ZAKON ??



SODOMA I GOMORA





I TEKILA DAJE KRILA



**SINOČ SAM, SINOČ SAM,
POLA KAFANE POPIO**



SVE JE REČENO



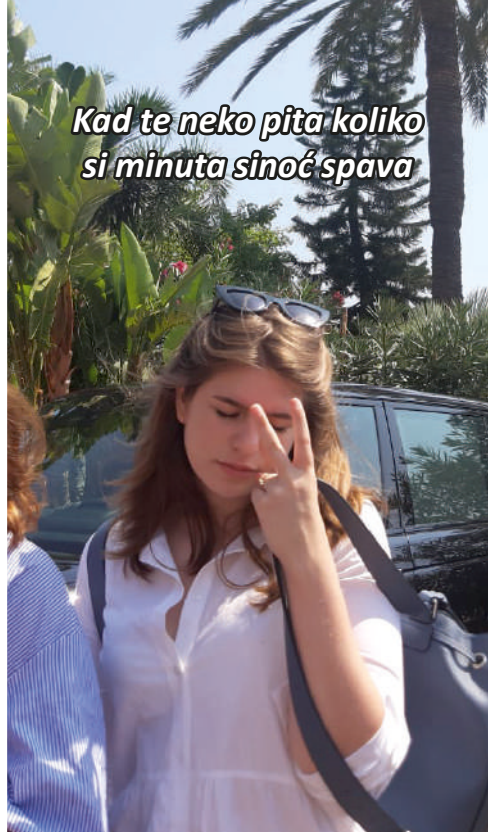
BOMBE DEVEDESETIH?



**9/10 STOMATOLOGA
PREPORUČUJE ŠTANGU**



**"EL NEKO REKA
JANJETNA?"**





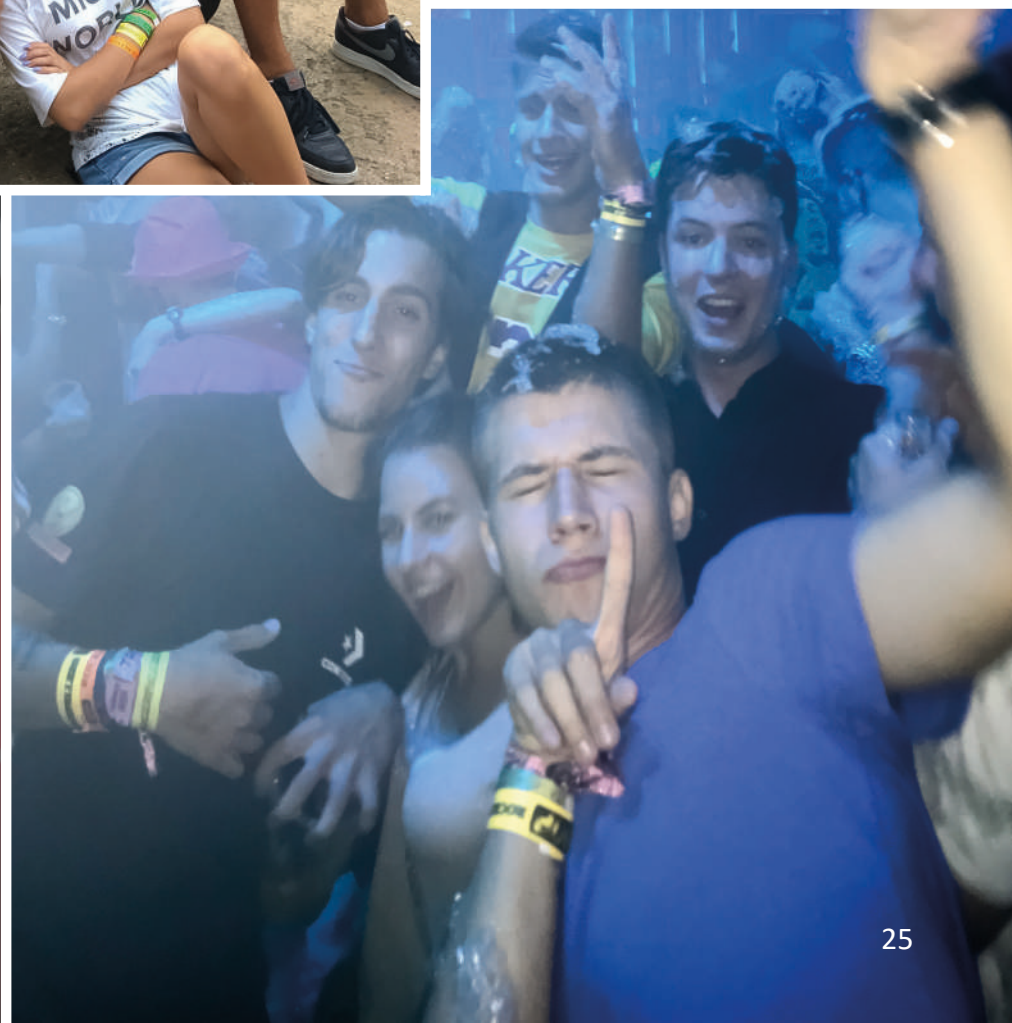
*Idu zmiije kroz crkvu,
kroz crkvu...*



*Upadanje u
Španjolce*



*Sidni mi
na facu*





**Luciano kao Cocteau,
Nora kao Jackie (Natalie)**



RADIO OSZ



Jel to oni što trče?

Nikako se probud't, nikako. Ma nema šanse, nema šanse

Vjerujem da postoji popriličan broj mlađe populacije koja ne sluša radio i to zapravo nije ništa čudno. Jednostavno imaju platforme i „sluške“ preko kojih slušaju glazbu koja se njima sviđa. Ipak, nadamo se da ćemo tu statistiku popraviti ovim našim 17. brojem zbog teme koju smo odabrali

Također, kroz razgovore sa srednjoškolicima shvatio sam da postoji nemali broj njih koji spletom okolnosti ipak slušaju radio, i to upravo radio postaju koja je tema naše 17. Spužve – Radio 057! Za to što su neki učenici upoznati sa radijom, zaslužni su prvenstveno roditelji koji vozeći se na posao ili prevozeći djecu u školu i trening, dan pozdravljaju s 057-icom. Pa postoji li bolji način da uplovimo u radni dan od Davorovih i Prtinih provala ili da nas na tmuran dan iznenadi Springsteen s „Waitin On a Sunny Day“? Zar neka radio stanica koja redovito pušta Springsteena može biti išta manje nego legendarna?!

Na poslu često u pozadini pustim upravo 057 pa osim što se nasmijemo na jinglove, učenici znaju komentirati: „Jesu to ona spaljena dvojica?“ ili „Šo je ovo? Šo je ovo?“ pa shazamaju neku pjesmu koja ih zaintrigira.

Radio 057 se duboko ukorijenio u život grada Zadra, potvrda je to svakodnevnih poziva u eter da bi ljudi malo „proćakulali“ s voditeljima, naručili glazbenu želju, veliki broj upisa i komplimenata na njihovoj Facebook stranici, a i sami Zadranici to potvrđuju svakodnevnim komentiranjem fora i anegdota koje su proizašle iz kuhinje 057 majstora, Davora i Prte.

Zašto je baš ovaj radio tako omiljen među ljudima? Mi ćemo pokušati dati odgovor razgovarajući s tim poznatim radijskim glasovima, kao i ljudima koji te glasove svakodnevno slušaju. Nismo mogli obuhvatiti cijelu ekipu koja radi na 057, ali zato vam donosimo one s kojima se „družite“ svakodnevno – Elvis, Šime, Prte, Davor i Antonio!

A.



ELVIS: Slušam sve! Osim cajki.

N AIR



Niz intervjuja s voditeljima 057-ice započeli smo s onim najdugovječnijim – Elvisom. Elvis je na 057 od samih početaka radija pa nam je otkrio i neke zanimljivosti o funkcioniranju radija u ratnim vremenima te se osvrnuo na radio danas i na svoje glazbene favorite

Kako uspijevate biti tako dobro raspoloženi rano ujutro?

Elvis: Ja sam zapravo rođen s tim.

Jednostavno si pustiš nešto dobro, postigneš idealno okruženje i nastaviš dalje!

Za početak bismo Vas zamolili da predstavite 057-icu i malo pobliže pojasnite tijekom razvoja Vašeg radija od samih početaka do danas.

Ja sam na radio „upao“ godinu dana nakon samog početka, tako da vam ja mogu ispričati od tada. Nakon uspješne audicije bio sam primljen te sam uskoro dobio otpust iz vojske pošto sam našao posao u struci. Na samom početku, kao i sada, bila je super ekipa, svi smo uglavnom imali isti, takoreći urbaniji, ukus u glazbi. Nas 5 DJ-eva bili smo čak iz iste škole i uspjeli smo se istodobno naći na tadašnjoj 057-ici!

Što Vas je potaknulo da potražite posao na radiju?

Ljubav prema glazbi. Ja sam vam zbilja lud za tim. Otkad sam još bio u osnovnoj, sanjao sam o tome da osnujem vlastiti radio. Nikada nisam učio, već bi bio dovoljno pametan da pratim na satu pa bih slobodno vrijeme provodio okružen kazetama, uglavnom.

Što Vama 057-ica predstavlja?

Pa, prvenstveno posao i obavezu, ali i drugu obitelj na neki način. Ispunjenje mojih dječjačkih snova.

Što biste rekli da je odlično kod rada na ovakvom poslu, a što je pomalo naporno?

Super je to što u bilo kojem trenu možeš pustiti glazbu koja ti odgovara i kontakt sa slušateljima (kad su normalni, ali većinom jesu). Što se ružnih stvari tiče, toga baš i nema. Najgore - jednom nam je granata pala deset metara od stanice i prekinula kabel i to bi bilo to.

Koje bi vještine netko trebao posjedovati kako bi kvalitetno obavljao radijski posao?

Osnovno je poznavanje glazbe, zatim inteligencija i načitanost, odnosno opća kultura. Komunikativnost i pozitivan stav također su jako bitni.

Koji su Vaši glazbeni favoriti i što biste rado preporučili mladima?

Inače sam veliki zaljubljenik u osamdesete, doba moje mladosti. Moj tata je bio na brodu pa mi je donio ogromni kazetofon i vrhunske kazete poput Abbe, Hendrixa, Santane što je uvelike odredilo moje glazbeno putovanje. Od vlastitih glazbenih otkrića zavolio sam Beatlese, Presleya, čak i heavy metal poput ACDC-a i IronMaidena. Uvijek pronađem vremena za nove glazbene spoznaje i težim tome, a svakako bih preporučio izvođače poput Tom Mischa, Jordan Rakeia, London Grammar ili Depechovce. To mi je zaista glazba za svaku prigodu. Ukratko, slušam sve. Osim cajki. :)





Elvis u svom prirodnom okruženju

Kako uspijevate biti tako dobro raspoloženi rano ujutro? :)

Ja sam zapravo rođen s tim. Jednostavno si puštiš nešto dobro, postigneš idealno okruženje i nastaviš dalje!

Što razlikuje ovaj radio od ostalih?

Današnje radijske stanice poprilično su jednolične. Katkad, dok ne čuješ jingle određene stanice ne možeš znati o kojem je radiju točno riječ jer svi puštaju istu glazbu, isti zvuk. Konstantno puštaju iste pjesme reproduciranjem ponavljajućih playlista, dok recimo na 057-ici, sjetim se neke stare pjesme i odlučim je pustiti, pa nakon toga završim neki prošlomjesečni hit, itd. Ne ograničavamo se na trenutno popularne pjesme niti na isključivo „feel-good“ glazbu. Rekao bih da naš radio ima osobnost i da ne pratimo slijepo trendove, ali naravno da sve kreće s dobrom ekipom i okruženjem.

Kad je 057-ica bila najjača, u naponu?

Po istraživanju slušanosti u gradu uvijek smo prvi ili drugi, ali devedesete su bile znatno jače u smislu kontakta sa slušateljima. Recimo, nekoć sam vodio nedjeljnu emisiju s pozivima gdje bi u dva sata dobili preko 600 poziva i zahtjeva!

Koje biste glazbene emisije s 057-ice istaknuli?

Recimo, trenutno vodim Trinaesticu četvrtkom gdje uz pomoć trinaest pjesama dočaravam aktualne zanimljive, alternativnije stvari koje se događaju u glazbi. Ponedjeljkom vodim emisiju o osamdesetima, donedavno smo imali i emisiju posvećenu filmu zvanu Popcorn, Blues Bar, Rock Repeticije... Također imamo emisije posvećene srednjoškolcima, političkim događanjima i sl.

Tko radi memeove za Facebook stranicu?

Davor. To je njegova specijalnost!

Je li Vam imalo dosadio radijski posao nakon svih tih godina, budući da ste tu još od devedesetih?

Zna se ponekad dogoditi da se zasitim, ali to kod mene obično traje vrlo kratko, dok ne pustim neku glazbu za svoj gušt za početak radnog dana pa se oraspoložim, vratim na svoje i onda krene.



RADIO SPAŠAVA

Mislim da za toliku pozitivu trebaš biti malo udaren, na svoju bandu.

Kad ste počeli raditi na 057?

Počeo sam prije nešto više od 5 godina, na nagovor svog prijatelja Dabyja. Plan je bio odraditi samo jednu emisiju, a vidite li gdje sam sad?

Što za vas predstavlja 057-ica?

Iskreno, nikad prije nisam slušao radio; ali sada u ovim „zrelim danima“ – radio spašava.



S'kolegom Davorom, koji u početku nije vjerovao u nje-ga, ali sada čine omiljeni zadarski radijski tandem

Što vam je super, a što naporno kod rada na radiju?

Super mi je ekipa, ljudi s kojima sam svakodnevno okružen. Obožavam domjenke! Što je najgore? To je lako, ono čekanje plaće, pa to je tako u svakom poslu?!

Vama srednjoškolcima predlažem da idete postepeno s glazbom, započnite sa slušanjem bluza.

Kakvu vrstu muzike volite?

Inače sam kolekcionar ploča, najdraža mi je ploča benda „Honey drippers“. Općenito sam u rokerskom điru, ali volim eksperimentirati. Vama srednjoškolcima predlažem da idete postepeno s glazbom, započnite sa slušanjem bluza.

Kako uspijevate u 7 ujutro biti raspoloženi za pričanje?

Davor (kolega) često zna reći da se na kraju smjene osjeća kao da je kopao, al' dobro je što nas to udari tek na samom kraju. Mislim da za toliku pozitivu trebaš biti malo udaren, na svoju bandu.

Opišite kolegu Davora u 3 riječi.

Crazy mother f*****, ako vam kažem da je elokventan, pametan ili još nešto slično, nije. :)

On u mene nije vjerovao i često me podsjećao na to da neću uspjeti, a eto, i dalje smo na istom mjestu, samo u vidno boljim prijateljskim odnosima.



Cure su guštale u razgovoru s Prtom

Ispričajte nam neku anegdotu vezanu uz 057-icu.

Moj Daby i ja imali smo intervju s Darkom Rundekom, bilo je ljeto, radio je još bio na staroj lokaciji, tamo kod Q bara i sjećam se da se nešto slavilo. Mi smo slavili, Darko je slavio, pa smo u veselom tonu započeli intervju. Nakon intervjua su nam rekli da smo ga cijelo vrijeme zvali Danko, ali ni sam Darko to nije primijetio.

O Dabyju:

On je smiren, a ja šizy, to je, ono, pravi spoj.

Nedostaje li vam Daby?

Svaki dan, svake sekunde, on je trenutno u Zagrebu. Samo da se zna – mora se vratiti, ako ni zbog koga drugog, onda zbog mene. On je smiren, a ja šizy, to je, ono, pravi spoj.



Profesor je poznat kao veliki Springsteenov fan, a ni vama ne bi bilo loše da to postanete :)

Što mislite zašto vas ljudi vole nazivati na telefon u eter i „ćakulati“ s vama?

Puno ljudi od radija očekuje samo vijesti i dosadnu tematiku, kod nas je malo drugačija situacija, ja vijesti odradim vrlo brzo jer želim ostaviti vremena za ono što ljudi vole čuti. Mislim da baš zbog te posebnosti koju ovaj radio ima, ljudi osjećaju potrebu da zovu.

Tko je Zrinko?

Zrinko je lumen, prva asocijacija na njega, definitivno lumen. To je čovjek koji je prošao puno toga, ali opet nekako uvijek se digno, on je kao ona ptica „Dodo“. Naš vjerni navijač!

Tko je Ivcek?

Ivcek je veseljak, čovjek koji voli sve ljude. Tata Tereza, u ovo doba nije baš higijenski tako puno dobar biti.

Jeste li pravi profesor?

Moj život je bio dinamičan, upisao sam povijest umjetnosti, ali nisu me tamo dugo viđali, prošao sam svašta, čak i London. Ali, nažalost, pravi profesor nisam.

Objasnite nam svoju emisiju Rock repeticije.

Poanta emisije bila je puštanje pjesama i izvođača za koje ljudi nisu dovoljno puta čuli. Obožavam tu emisiju, toliko se za nese m da nekad zaboravim reći i ime izvođača.

Prihvaćate li kritike?

Neko vrijeme sam bio u bendu, bend se zvao „Možda“. Svirao sam bas, nije mi išlo, prebacio sam se na šuškalice, kad su mi rekli da ni to ne radim dovoljno dobro, shvatio sam poantu i eto, prihvatit ću kritiku, prijatelj valjda ne bi lagao.



Dok cijela kuća spava, ja sjedim na prozoru i smišljam nekakvu „budalešćinu“ koja nema veze sa zdravim razumom, ali veseli ljude.

Nasmijati ljude mi je najljepša stvar uopće vezana za ljudsko postojanje i volim raditi na tome.

Ne razmišljam o sebi s visokog stajališta, dapače, niti mislim da sam talentiran, nadaren, smiješan, ali trudim se.

U toj trenutnoj zadovoljštini nalazim smisao svog postojanja.

Svatko nas može rasplakati, ali malo tko nas može nasmijati.

Midnight Caller i dječачki snovi likovala tvoj glazbeni ukus?

Kad si i kako počeo raditi na Radiju 057?

Bože, nisi se ni rodio tada, vjerujem. To je bilo 2001. godine. (op.a. nisam) U tu cijelu radijsku priču sam se zaljubio kao klinac, gledajući seriju Midnight Caller, u kojoj bivši policajac nakon mirovine krene raditi na radiju. I onda smo jednog dana frend i ja brijali napraviti neku emisiju i od radija smo dobili prostor. I tako dok sam pokrivao smjene, malo po malo, došao sam do neke svoje smjene i ostalo je povijest. Preko radija je nastao i Postolar Tripper i sve pjesme su krenule s radija. I onda je to na kraju nestalo, a radio je ostao.

Što za tebe predstavlja 057-ica?

Ništa. Kao broj ne predstavlja mi ništa, a kao posao možda ostvarenje nekih dječачkih snova. Nisam htio biti ni policajac, ni vatrogasac, meni je k'o klincu jedina želja bila raditi na radiju i to mi znači život. Nije neki sad ultra domet, da imam penthouse s bazenom, ali radim ono što sam htio kao klinac i to je najveća zadovoljština u svemu tome. Svaki put kad idem na posao dolazim sretan. Na posao se dolazim odmoriti, to je moj moto.

Što bi izdvojio kao negativne, a što kao pozitivne strane ovog posla?

Najnapornije mi je kad me gnječe i gaze s reklamama koje treba snimiti baš sad, ali radio živi od reklama i sponzora. Radio doživljam kao slobodu, a na trenutke bude kao zatvor. To su stvari koje me gnjave, ali ne smetaju jer je to dio mog posla. Super je sloboda govora, sloboda razmišljanja, da možeš nasmijati i zabaviti ljude, da nisi zatvoren i formatiran u smislu nekog šturog informiranja, nego upravo suprotno – glas naroda. Mi na 057 razmišljamo umjesto slušatelja, pa naši slušatelji ne moraju razmišljati, a to je super.

Tko voli glazbu i traži glazbu, naći će je

Možeš li nama srednjoškolicima preporučiti neka omiljena glazbena imena koja su ob-

likovala tvoj glazbeni ukus? Ne bih ništa preporučio. Pratite svoje uho i srce kao što sam i ja radio kad sam bio klinac, a nema što nisam bio; metalac, punker, reper... Ako treba, slušajte narodnjake, metal, nije bitno. Proći će vas i jednog dana pronaći ćete glazbu koju želite slušati. Tko voli glazbu i traži glazbu, naći će je, tko je površan i usputan slušatelj, njemu će biti sve dobro ili sve loše.

Kakvu vrstu glazbe slušaš?

Da - nas uglavnom slušam ženu. Slušam sve živo. Istražujem staru glazbu, iz svih žanrova se trudim pronaći ono najbolje. Melankoličan sam tip koji voli pjesme u molu, stoga, kad radim, najviše volim kišu, jer mi je onda atmosferično i puštam glazbu koja je kišna. Kad je ljeto onda biram ljetnu glazbu, a kad je sunčani proljetni dan, onda mi je dosadno raditi jer znam da su svi vani i nitko ne sluša radio.

Genijalac i budala

Kako uspijevaš biti dobro raspoložen (za pričanje) u 7ujutro?

Zato što imam kolegu koji nije normalan. Jednostavno ljudi reagiraju na ljude. Ja ujutro nemam volje živjeti, ali kad dođem na radio dovoljno je samo da vidim Prtu, koji dođe nenormalan, da mi se popravi



raspoloženje. Kad sam sam nisam ni upola ono što sam uz svog partnera s kojim radim. I to je taj timski rad, jer kad igramo u timu zabijamo golove, a kad igram sam ne snalazim se na terenu baš najbolje.

Opiši kolegu Prtu u nekoliko riječi.

Genijalac i budala. Dva u jedan.

Nedostaje li ti Daby? S njim si opočetka u svemu tome, zajedno u bendu, zajedno na 057...

To je kao da me pitaš fali li mi bivša cura. Kroz bend smo zajedno svirali, bilo nas je desetak u bendu kad se sve zbroji. U 15 godina ljudi se promijene, odrastu, promijene svjetonazore, razmišljanja. Netko ostane kao dijete, a netko ostari u godinu dana. Fali mi kao prijatelj, s obzirom da ne živi više u Zadru, ali na to ne gledam na način da ne mogu bez te osobe. Kao što možeš živjeti bez bivše cure i nakon nje ćeš naći bolju, tako je isto i s poslom. Družba je družba, a služba je služba.

Daj nam barem jednu anegdotu vezanu za Radio 057.

Ima ih mili-

jar-
du, ali
sad mi
ni jedna trenutno ne pada na pamet.

Gazim gas prema naprid

Nedostaje li ti nastupanje, pozornica, stvaranje pjesama? Možemo li možda jednom očekivati reunion Postolara?

Život koji sam proživio je zaključan u povijesti, bačen u more zaborava. Nisam čovik koji gleda u retrovizor i pati za starim vremenima, nego gazim gas prema naprid. Ono što je bilo, bilo je. Veselim se uvijek novim izazovima koji su ispred mene, ali otkad nema benda, promijenio sam sklop u glavi, uopće ne stvaram, ne pišem, ne radim. Ne percipiram taj život kao da sam to bio ja, nego jedno od sto mojih lica, jedan „ja“ kojeg više nema. Nikad ne znaš što donosi sutra, ali trenutno uopće ne stvaram i nisam kreativan po tom pitanju.

Odakle ti inspiracija za sve jingleve koje napraviš?

Da živimo u nekoj uređenijoj državi, ja bih vjerojatno sada bio na psihijatriji, ali s obzirom da sam na slobodi, radim takve stvari. Meni mozak radi sto na sat s kojekakvim glupostima i žena mi



Midnight Caller – serija koja je Davora odvela u radijske vode

uvijek kaže da nisam normalan. Dok cijela kuća spava, ja sjedim na prozoru i smišljam nekakvu „budaleščinu“ koja nema veze sa zdravim razumom, ali veseli ljude. Nasmijati ljude mi je najljepša stvar uopće vezana za ljudsko postojanje i volim raditi na tome. Ne razmišljam o sebi s visokog stajališta, dapače, niti mislim da sam talentiran, nadaren, smiješan, ali trudim se. U toj trenutnoj zadovoljštini nalazim smisao svog postojanja. Svatko nas može rasplakati, ali malo tko nas može nasmijati.

Neko 'ko živi vrata do, ili kat ispod

Odgovorani si za memeove na fejsu, radiš jingleve, dosta si kreativan. Jesi li razmišljao svoju kreativnost usmjeriti na neko drugo polje?

Nemam više ambicija, mislim da sam u životu postigao dosta stvari u svemu čega sam se dohvatio. Imam doma Porina koji ženi služi kao stalak za nakit. Ne doživljavam ništa kroz ego, smatram da uvijek mogu bolje, ali nemam nekakvih viših ambicija da u očima drugih ljudi budem veći. Vodi me i veseli to da kad zabavim sebe, zabavit ću i druge. Sve ostalo dođe samo po sebi.

Što misliš zbog čega vas ljudi vole zvati u eter i čakulati s vama?

Prijateljski pristup, dovođenje sebe na razinu da te slušatelji ne doživljavaju kao zvijezdu koja je iznad njih, nego nekog 'ko živi vrata do, ili kat ispod. Tim „komšijskim“ pristupom ljudi se osjećaju da su dio nas, a ne da smo mi iznad njih.

Tko je Zrinko?

Zrinko je jedna individua koja je zalutala na naše frekvencije i uvukla se svima nama pod kožu. To je osoba s kojom smo prošli njegove krize, liječenja i preko koga smo došli do beskućnika i organizirali mnoge humanitarne akcije. On je kroz svoj život možda izgubio prijatelje, a onda ih je dobio preko radija što je malo bizarno, ali se dogodilo. Mi smo pomogli njemu, a on je još više pomogao nama.

Tko je Ivcek?

On nije čovjek, to je mašina. To je čovjek koji ne razmišlja glavom, nego srcem, što je danas raritet. Sve što radi, radi srcem i ima neki svoj đir na radiju. Unikatan je i mislim da ga ne mogu opisati.

Kako je prošao kviz u Gumi? * (Radio 057 povremeno radi glazbene kvizove, a prikupljeni novac ide u humanitarne svrhe)**

Prošao je, Bogu fala.



Što su nam Davor i Daby rekli u intervjuu s Postolarima za Spužvu br. 15, 2018.?

Kako je nastala Generacija X?

Slučajno! Bili smo na Zrcu s ekipom i onda nam je jedan prijatelj predložio da snimimo neku 'glupariju' s njim pošto je radio na radiju... I ostalo je povijest.

Mislili smo da nas sluša nekoliko ljudi jer tko je više slušao radio, a na kraju smo shvatili da zapravo svi slušaju našu emisiju. Da smo znali da nas toliko ljudi sluša možda bismo se više potrudili, ali da jesmo, možda tek onda ne bismo bili toliko dobri...

Cijelo smo vrijeme pričali vlastite fore u eteru, a ljudima se to sviđjelo. Imao si tu neku slobodu izmijeniti glasove i stvoriti imaginarne likove zbog čega su ljudi mislili da nas je petnaest u studiju, a ono samo nas trojica, a kasnije dvojica. Nakon što nam je ponestajalo materijala za emisiju, uveli smo glazbenu top listu...

U početku smo uzimali neke glazbene podloge i stvarali vlastite pjesme pa je tako nastala bodulska, a nakon toga vlaška varijanta s janjetinom. Uskoro su nas počele zvati izdavačke kuće nudeći nam ugovore, a nama je trebalo samo materijala za emisiju.

057?

Za vrijeme rata kad smo se kao djeca skrivali u podrumu, oni su prenosili Santa Barbaru (sapunicu) čitajući titlove na način da je to zapravo bila sprdnja. Svi smo se smijali. Bili su nešto kao zagrebački 101; puno zafrkancije popraćeno s informativnim programom.



Antonio, najnoviji član 057 crew-a

Kad si počeo raditi na 057 i kako se to dogodilo?

2018. je bila u điru. Prte me jednog dana pozvao kao gosta u njegovu emisiju „Rock repeticije“ nakon čega mi se stvarno sviđio rad na radiju pa sam ga pitao mogu li dobiti svoju emisiju. Dali su mi probni rok od dva mjeseca i dobio sam svoju prvu emisiju koja se zove „Svijet oko mene“.

Što za tebe predstavlja 057-ica?

Jedan veliki dio odrastanja, pogotovo kulturna emisija Generacija X koja je za moju generaciju bila sve na svijetu. Ipak je 057-ica najbolji i najalternativniji radio u gradu.

Mislim da smo mi jedini radio u Zadru koji još uvijek ima glazbene želje.

Što ti je super, a što naporno kod rada na radiju?

Bavim se glazbom, imam svoj bend pa mogu ovdje donijeti instrumente i snimiti neki demo kada nema puno posla, iskreno mislim da rad ovdje nema neki „downside“. Najbolje je to što puštaš glazbu koju voliš i nema velikih ograničenja, a opet moraš znati što smiješ, a što ne smiješ. Dok imaš svoj pravac, svoj đir i držiš se toga, u redu si.

Kakvu vrstu glazbe voliš? Što bi preporučio srednjoškolcima, da znaš da će ih zakačiti na dobru glazbu?

Recimo punk rock i hard rock. Ako baš moram izdvojiti neke izvođače onda bih rekao Bon Jovie, Aerosmith, Gibonni, u biti komercijalni pop rock i punk rock poput Green Day, YellowCarda...

057-ICA JE NAJBOLJI I NAJALTERNATIVNIJI RADIO U GRADU

Iskreno mislim da rad ovdje nema neki „downside“, najbolje je to što puštaš glazbu koju voliš i nema velikih ograničenja

Kako izgleda radni dan na 057, odnosno program radija?

Rad ovdje je sve samo ne monoton, a inače započinjemo u 7 sati kada kreće medija servis, to su vijesti iz Zagreba koje većina radija u Hrvatskoj ima, uključujući i nas, i onda u 7.30 ide vremenska prognoza, stanje na cestama, zatim još jedne vijesti... Uglavnom imamo jedan plan i program kojeg se držiš, ali iskačeš iz njega svojim razgovorima i odabirom glazbe. Tu su i naši slušatelji i njihove glazbene želje. Mislim da smo mi jedini radio u Zadru koji još uvijek ima glazbene želje. Facebook nam „gori“ zadnja dva mjeseca, gdje Davor redovito objavljuje „memeove“.

Kakva ti je ekipa na 057 (kolege)? Uvijek postoji neka zezancija oko tebe i Opće opasnosti, što je s tim?

Prva liga. Svatko ima svoje mane i prednosti. Što se tiče glazbenog ukusa svi smo potpuno različiti, ali Elvis i ja najviše se podudara, pogotovo u filmovima i glazbi. Nas dvojica zajedno radimo petkom ujutro pa zovemo kino, zovemo knjižnicu kako bismo radili neke suradnje i promocije.

Što se tiče Pere Galića i Opće, ja ih volim, a Prte baš i ne i on ga zove Pero Glavić. Pošto ja u svojoj emisiji često imam goste, tako je i on gostovao, a kako se dosta „spika“ s 057 uvuklo u moj uobičajen razgovor tako je i Galić postao Glavić, pa možeš misliti koji je to smijeh bio kad sam ga tijekom intervjua oslovljavao samo s gospon Pero jer da sam išao izreći prezime, nema šanse da bih rekao Galić. (hahahah)

Vodiš i uređuješ par emisija - Svijet oko mene i Crocant. Možeš li nam opisati o čemu se tu radi?

„Svijet oko mene“ temelji se na glazbenicima koje slušam, jedan tjedan jedno, drugi tjedan drugo. Pratim glazbu dosta dugo tako da znam dosta nepoznatih činjenica o raznim izvođačima i to također privlači ljude. Emitira se utorkom od 20 do 22 sata. Crocant ide od 13 do 17 sati subotom i to je najbolje od domaće glazbe. Ta emisija uključuje top 10 najprodavanijih, najslušanijih i na-

jboljih singleova na hrvatskoj glazbenoj sceni, intervjue s raznim glazbenicima te razne promocije. Ali samo hrvatska glazba, to je najvažnije naglasiti, samo četiri sata hrvatske glazbe.

Opiši kolege u jednoj riječi/rečenici!

Elvis - organiziran

Šime - netko na koga se možeš osloniti

Prte - užasno smiješan i veliki poznavatelj glazbe

Davor - jako smiješan i elokventan



Antonio u razgovoru s našim Antom

INTERVJU: Šime Brkljača "Meshi"

Svaki od nas voditelja ima drukčije stavove i poglede na svijet koje se ne ustručavamo prezentirati. Međusobno se vrlo dobro slažemo i poštujemo tuđa mišljenja. Također imamo i različite ukuse u glazbi, mi stvaramo program i puštamo pjesme koje nama pašu.

**O Elvisu:
Elvis je glas
Zadra.**

Kada ste počeli raditi na Radiju 057 i što Vas je potaknulo?

Počeo sam raditi prije godinu i pol dana. Došao sam ovdje sasvim slučajno, no želio sam raditi na radiju jer je to oduvijek bio moj „dreamjob“. Isprva sam došao samo probati par mjeseci i uvježbati se, ali nakon nekog vremena je šef bio oduševljen i odlučio me primiti na posao.

Što za Vas predstavlja 057-ica?

057 radio je po meni pojam radija u Zadru jer ga svi smatraju kulturnim radijem zbog toga što je drukčiji po odabiru pjesama i po manjku cenzure.

Što Vam je super, a što naporno kod rada na radiju?

Pa ne bih mogao izdvojiti ništa negativno jer sam ovdje puno sretniji u odnosu na prošle poslove koje sam imao. Jedino mogu reći da znam biti u strci kad sam sam u smjeni jer me čeka više poslova koji se moraju obaviti, ali sve se to da srediti.

Koje vještine bi netko trebao posjedovati kako bi se zaposlio na radiju?

Treba najprije biti komunikativan i imati iskustva. Rad na mikseti i ostale tehničke stvari se mogu s vremenom naučiti jer je i taj dio posla iznimno važan s obzirom na to da mi sve radimo sami za razliku od drugih radio stanica.

Kakvu vrstu glazbe volite i što biste preporučili današnjoj mladeži?

Ne preferiram baš nijednu određenu vrstu muzike zbog toga što me ona stalno prati u poslu pa bi se moglo reći da slušam sve. A što se tiče preporuke, o ukusima se ne raspravlja, ali smatram da bi svi trebali poznavati klasike poput Beatlesa, Pink Floyd, Credencea...

Kako uspijete biti raspoloženi za pričanje u 7, 8 ujutro?

Mi počinjemo kasnije s emitiranjem u odnosu na druge, a čak i ako dođem neraspoložen na posao, uspijem se prilagoditi i doći k sebi do prvog ulaska u eter jer na poslu s kolegama uvijek vlada dobra atmosfera.

Što biste naveli kao razlike između 057-ice i ostalih radija?

To što svaki od nas voditelja ima drukčije stavove i poglede na svijet koje se ne ustručavamo prezentirati. Međusobno se vrlo dobro slažemo i poštujemo tuđa mišljenja. Također imamo i različite ukuse u glazbi, mi stvaramo program i puštamo pjesme koje nama pašu.

Kako biste opisali svog kolegu Elvisa u par riječi?

Elvis je glas Zadra. Ima toliko prepoznatljiv glas da biste mogli razgovarati s njim i znali biste tko je bez da se predstavi i kaže što radi.

057 radio je po meni pojam radija u Zadru jer ga svi smatraju kulturnim radijem zbog toga što je drukčiji po odabiru pjesama i po manjku cenzure.

ANKETA:

Elena, Petra i Gloria prođirale su poluotokom i anketirale Zadrane o Radiu 057. Izdvojili smo neke od odgovora.

Josip 21, konobar

Spužva: Jeste li čuli za Radio 057? Kakav Vam je?
Jesam, naravno, slušam ga svaki dan. Odličan mi je! Davor i Prte su dobri zajebanti!

Mateo 18, učenik

Naravno da jesam, slušam ga stalno. Mislim da je to jedan od najpopularnijih radia, u Zadru ga svi slušaju. Često ga slušam u autu.

Ante, 6

Spužva: Jesi li čuo za radio 057?

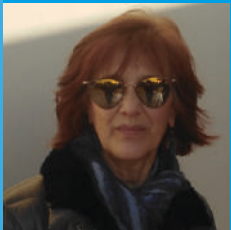
Ante: Nisam.

Spužva: A kakve pjesme slušaš? Koja ti je najdraža pjesma?

Ante (otpjevao): Razbila se čaša iz koje smo vino pili

Otkrila se ljubav naša koju smo mi krili
Sve za ljubav tvoju skinuo bi zvijezde s neba
Samo mi se ti nasmiješi, reci, da si moja

Lada Vukić, 58



Spužva: Jeste li čuli za 057? Kakav Vam je?

Jesam. Nekad dobar, nekad valjda ovisi o mom vlastitom raspoloženju. Ponekad su mi voditelji malo naporni, ajmo tako reći.

Milan 67, umirovljenik



Spužva: Jeste li čuli za 057?
Naravno da jesam, slušam ga povremeno.

Spužva: Kakav Vam je?
Prva liga, nema što, ja sam vam uglavnom na 3. programu...ne slušam baš radio.

Marjana, 50

Spužva: Jeste li čuli za 057?

Jesam. I slušam ga, odličan mi je... smišni su mi.

Dragana 34, prodavačica



Spužva: Jeste li čuli za 057? Slušate li ga, kakav Vam je?

Da, čula sam za 057 radio i slušam ga na poslu i u autu. Zabavan je, odličan.



Naši novinari gostovali su u emisiji "Na mladima svijet ostaje" Radia 057



Andrej i Adriana u sklopu naših odlazaka na Radio 057 poradi intervjua s voditeljima Radia 057 na kraju su i sami završili u eteru predstavljajući „Spužvu“.

- Dosta je godina časopis bio stopiran dok se naš knjižničar Ante nije vratio i ponovno pokrenuo tu cijelu priču. U toj „novoj eri“ ovo je četvrti broj lista i upravo u ovom broju glavna je tema 057 Radio. Veliki smo obožavatelji i mislili smo kako bi bilo odlično približiti radijski svijet našim čitateljima, ali i nama samima, rekao je Andrej u emisiji.

- Teme varijaju ovisno o tome što svaki od učenika voli i čime se bavi, glazbi koje slušaju ili serijama/filmovima koje gledaju. Ovaj broj je pod velikim utjecajem našeg urednika i knjižničara koji stalno sluša 057 Radio. Osim njega, dotaknuli smo se i tema prirode, klimatskih promjena, zemlje i ekologije, odnosno kako sačuvati našu planetu. Također, dominantna stavka našeg časopisa je glazba, a ovdje zapravo imamo potpunu slobodu u pisanju. Tako svatko može dati svoj pečat, a i velika je čast bila raditi intervjue s Rundekom, Urbanom i Elementalom.
– istaknuli su Andrej i Andriana.

Preporuke, deserti i želje.

Matea (Informatika)

Must watch:

Vječni sjaj nepobjedivog uma: Jim Carrey je glumac koji u potpunosti živi svoju ulogu pa tako i u filmu „Vječni sjaj nepobjedivog uma“ na pomalo ekstravagantan način dokazuje da ljubav i iskrena ljudska emocija pobjeđuju svaku prepreku. Uz navedeni film također preporučujem film „Truman show“. Iako je film prvi put prikazan 1998. godine, njegov scenarij može se preslikati i na vrijeme u kojem živimo.

La vita è bella, film koji je za mene remek-djelo i vječni klasik. Iako tužnog kraja, film je izvor pozitivne energije i odličnog humora koje Roberto Benigni prenosi na gledatelje te potiče i nas na ono što često izgovaramo, a rjeđe živimo, a to je „Carpe Diem“.

Must listen:

Bruce Springsteen, „Hungry Heart“. Meni je to jedna od najdražih pjesama ovog rock velikana. Springsteen je napisao pjesmu za grupu Ramones, ali ju je odlučio sačuvati za sebe. Drago mi je da je to učinio jer je njegova izvedba fantastična.

The Temptations „Papa Was A Rolling Stone“. Pjesma koja mi je zadnjih dana često „on repeat“. Zaradni beat koji će uskoro proslaviti 50. rođendan.

Johnny Cash „Personal Jesus“. Usuđujem se reći da mi je obrada Casha bolja od originala. Odličan tekst, iznimno ponizan glas Casha i zvuk gitare u izuzetnom su skladu.

Must read:

Zadnje što sam pročitala pa to i preporučujem: Kundera „Nepodnošljiva lakoća postojanja“. Za mene je to jedna lakoća čitanja, ali svaka riječ ima određenu težinu.

Dessert:

Možel! :)

One thing on my bucket list:

Napraviti bucket list :)

Ante (Knjižnica)

Must watch:

Tree of Life (Malick), generalno „love or hate“ film, ali meni najbolji film protekle dekade i jedan od najboljih ikad.

Warrior (s Hardyjem), ako se želite dobro isplakati, ja sam „na aparatima“ čim na početku čujem Start a War od Nationala ha, ha, ha.

Richard Jewell. Najnoviji, od najvećega - Clinta Eastwooda. Istinita priča koju bi svi trebali vidjeti. I za kraj, 35 Shots of Rum. Volim te „male“ filmove koji ustvari jedini uspiju dočarati magiju i melankoliju života.

Serije:

Show me a hero, Rectify, Left-overs, Love, Better things, Girls, Quarry, Boardwalk Empire, Louie, Parks and rec



Must listen:

Paul Simon. Sve od ovog čovjeka, najbolje početi Afropop remek djelom Graceland. Kasno sam ga „otkrio“, ali sad više ne mogu bez njega.

McCartney. Solo stvari. I s Wingsima. Npr Nineteen Hundred and Eighty Five. Wild Life, Ram, McCartney II. Macca je bio ispred vremena.

Od naših bih skrenuo pažnju na Porto Morto („Portofon“)!

Must read:

Pjesma „Dvadeset i drugo stoljeće“ Olje Savičević Ivančević.

Dessert:

Palaćinke s linoladom ili kako ih je moj nećak znao „pogrešno“ nazivati dok je bio mali: „ćinke pinke“ <3

One thing on my bucket list:

Gleat Messija uživo.

Matea, Ante, Iris i Matej.



Iris Ćuća

Must watch:

Stvarno jedan od boljih filmova koje sam ikad pogledala je Kung Fury. Traje tridesetak minuta, ali imaš osjećaj kao da ga gledaš dva sata. Puno akcije s neobjašnjivim preokretima u radnji. Ima toliko događaja u sebi da me strah da ću ga spojlati ako išta kažem. Odvojite pola sata da ga pogledate, nećete požaliti!

Must Listen:

Moja topla preporuka su Mastodon. Heavy metal bend iz Atlante. Oni spajaju više žanrova heavy metala i imaju vrlo unikatan zvuk. Najbolji album po mom mišljenju je „Emperor of Sand“. Pjesma koju trenutno vrtim na repeat je „Precious Stones“.

Must read:

Bljakburger od Davida Williamsa. Možda će je neki smatrati dječjom knjigom jer sadrži

puno slika i sl., ali radnja je, iako primjerena djeci, vrlo morbidna ako se o njoj promisli. Ovaj je pisac meni i inače vrh, a ova knjiga mi je jedna od najboljih.

Dessert:

BROWNIES! Male čokoladne cigle sreće. Toliko me zaokupi okus da i zaboravim koliko zapravo šećera unosim u svoj organizam. Samo želim upozoriti da se radi o brownijima od Milke! (ništa protiv homemade brownija ;)). Recept je vrlo lagan i kratak. Preporučujem.

One thing on my bucket list:

Jedna stvar koju bih stvarno htjela napraviti je naučiti svirati saksofon. Svaki put kad čujem pjesmu „Careless Whisper“ od George Michaela bude mi žao što ga nikad nisam naučila svirati. Jednog dana ću ga naučiti svirati i kad naučim nitko neće biti pošteđen moje melodije.

Matej Levačić

Must watch:

Nerve - Film koji spaja virtualnu i realnu stvarnost. Glavni junaci, inače srednjoškolci, odluče se uključiti u naizgled bezazlenu videoigru Nerve koja od njih zahtijeva ispunjenje raznih opasnih zadataka u stvarnom životu kako bi zaradili novac. Problematizira kako virtualna stvarnost utječe na naše živote i koliko to može postati opasno. Labirint: Lijek smrti - Distopijski, postapokaliptički film koji govori o svijetu u kojem je čovječanstvo na rubu propasti zbog smrtonosne bolesti i sunčevih baklji. Osim što je film prožet akcijom, javlja se i moralna dilema opravdava li cilj sredstvo.

Must listen:

Volim slušati filmsku glazbu npr. Duel of the fates iz Star Warsa ili Hedwig's theme iz Harry Pottera.

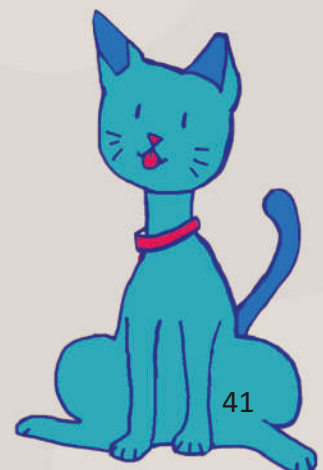
Must read: Alessandro d Avenia - Bijela kao mlijeko, crvena kao krv. Radi se o tinejdžeru koji se zaljubljuje u djevojku koja oboli od leukemije. Kroz roman se iznose njegova razmišljanja o smislu života, prijateljstvu i ljubavi. Zanimljiv, potresan i poučan roman.

Dessert:

Najviše volim palačinke s nutellom i pana cotta.

One thing on my bucket list:

Gledati repku uživo na Euru.





elemental

Intervju ELEMENTAL (Remi)

**Kad god se pojavi neka
nepravda — moj bend je
taj koji će reagirati na to**

Prije Elementalovog nastupa u Gumi imali smo priliku porazgovarati s frontmanicom Elementala Mirelom Priselac Remi. U dugačkom i zanimljivom razgovoru Remi nam je otkrila kako je došlo do nastanka pjesme podrške prosvjetarima, pričala nam je o početcima grupe, sadašnjem radu te nam je otkrila i svoje buduće planove.

U znak podrške prosvjetarima izbacili ste pjesmu "Solidarnost" koja je postala neslužbena himna štrajka koji je obilježio ovu godinu. Kako ste došli na tu ideju i kako je tekao proces stvaranja pjesme?

Prosvjed prosvjetara bio je najavljen za ponedjeljak, a mi smo u srijedu objavili fotografiju s probe kojom smo prosvjetarima htjeli dati do znanja da su uz njih i druge branše i da im mi kao glazbenici dajemo podršku. Ispod fotografije smo napisali da je većina članova Elementala prosvjetne struke; profesori i nastavnici, stoga smo i osobno bili dotaknuti štrajkom. Fotografija je bila čisto iz potpore, međutim, dogodilo se sljedeće; netko je u komentarima napisao: „Elemental, napravite nam pjesmu!“. Iz zezancije se rodila ideja da ćemo to zbilja napraviti. Sve se odigralo unutar dvanaest sati; napisali smo tekst i dogovorili se oko instrumentala, a navečer se sve to spojilo i produciralo, tako da smo u nedjelju, u ponoć imali pjesmu vani. Presretna sam zbog toga što smo napravili jer je bilo neposredno, bez kalkulacije, s izrazitim sentimentom potpore prema ljudima koji su u ponedjeljak došli na Trg bana Jelačića i prosvjedovali. Svi znamo koliko je teško u Hrvatskoj pokrenuti ljude i uopće organizirati nešto što bi se moglo smatrati javnim iskazom mišljenja. Svi smo fini i bojimo se ikome stati na rep i zato situacija u našem društvu i je ovakva. Budući da smo se mi kao glazbenici solidarizirali s prosvjedom, nadala sam se da će se tako možda solidarizirati i druge struke te postati svjesni svoje nezavidne uloge u društvu.

Kad sindikati traže svojih 6,11 posto, to nije njihova bitka za 6,11 posto, to je bitka za svakog radnika koji želi samo malo dostojanstva i da njegova prava budu zadovoljena. Tada je bitno da mi iz drugih struka prepoznamo situaciju, tuđu borbu i pridružimo se. To je onda prava borba za društvo. Dok god ne shvatimo da smo svi zajedno jedno društvo, nećemo napredovati.

Postoje li još neke teme o kojima biste željeli progovoriti u svojoj glazbi?

Neke stvari ne možeš predvidjeti. Ja ne mogu predvidjeti koje će skandale iznjedrili hrvatska politička elita u sljedećih godinu dana, pa će onda nas to isto inspirirati da napravimo neku reakcijsku pjesmu. Ne mogu predvidjeti kakve će biti migracije u društvu, s obzirom na to koliko je ljudi već raseljeno, i kakvo će naše društvo biti za godinu - dvije, ali ono što sigurno znam je da kad god se pojavi neka nepravda, moj bend je taj koji će reagirati.

Elemental nikad nije bio trendovski band

Od vaših glazbenih početaka izbjegavate etikete i iskačete iz zadanih okvira glazbenih tema i žanrova. Razmišljate li o eksperimentiranju s novim zvukom ili žanrom?

Elemental nikad nije bio trendovski band. Čak i u jeku najveće popularnosti rapa, mi smo radili svoju verziju rapa koji je bio oplemenjen jazzom, funkom, soulom... Nikad nismo pratili trend, niti smo ga nametali. Mislim da su naši slušatelji u tom pogledu slični nama jer ne žele nikakve stilske ni druge naljepnice, nego jednostavno imaju svoj đir i ukus. Što se Elementala tiče, znam sigurno da nikad nećemo napraviti heavy metal album, jer nitko u bendu nema toliko afiniteta prema tome, a što se tiče ostalih žanrova, fluidni smo te nam nije problem napraviti, ako nas baš na to zafura, neku stvar u reggae điru ili s više distorzije na gitare. Kad radimo pjesmu, slušamo što pjesmi treba, a ne što je pop-

ularno i mislimo da bi moglo proći. No, i dalje se nećemo libiti našeg diskursa u pjesmama, ako je u pjesmu potrebno staviti neku psovku, stavit ću je, bez obzira hoće li me zbog toga cenzurirati ili me neće puštati na radiju. Onaj komu ne odgovaraju psovke, oštar jezik ili politička angažiranost,

od desetak pjesama koliko izbacimo na svakom albumu, sebe možda može pronaći u nježnim, emotivnim i empirističkim pjesmama intimnih tekstova. Za nas vrijedi ona nepopularna rečenica – „ponešto za svakoga“. Elemental ima jedan fluidan žanrovski stil u kojem se svatko može pronaći.

Koji su bili vaši glazbeni utjecaji na početku karijere i koji su to sada?

Kad smo počinjali, bili smo u kasnoj adolescenciji. Tad još uvijek tražiš grupu kojoj ćeš pripadati. To je obično neka supkulturna ili žanrovski opredijeljena skupina, pa se tako primjerice družiš samo s reperima jer misliš da te samo oni razumiju. Mi smo u to vrijeme pokušavali emulirati glazbu ljudi koje smo slušali. Kada nešto učiš, prvo oponašaš, a potom, kad to savladaš, kreće period dekonstrukcije u kojem želiš nešto svoje i pritom odbacuješ pravila koja su ti dotad bila sve. Tek tada dolaziš do svog autor-skog glasa.

O utjecajima...

U početku to je definitivno bio američki rap, neo-soul, jazz – crnačka glazba. Kasnije shvatiš da ne možeš ostati unutar jednog okvira, ako želiš biti umjetnik i stvarati. Najgore što možeš napraviti jest da se ograničiš samo na jedan žanr ili stil. Umjetnik je tu da istražuje kako se nalazi u novim, drugačijim medijima. Za nas je to neki novi žanr, instrument ili zvuk na gitari, klavijaturi koji onda definira cjelokupnu stvar. Trenutno, na mene veći utjecaj vrše književnost i likovnost, nego glazba. Da pogledate moju playlistu na Deezeru, ne biste rekli da sam ja dio Elementala, nego nekog elektroničkog ili začudnog indie-rock benda. To sve se možda i čuje kroz naše pjesme, ali ne možemo govoriti o nekom izričitom utjecaju kao što je bilo na početku.

Prilikom obilježavanja dvadeset godina postojanja Elementala na sceni objavljena je vaša biografija "Sve samo ne romantika". Kako je autoru bilo pisati tu knjigu i vama biti u glavnoj ulozi?

Za pisanje knjige morate pitati Marka Podruga koji je radio na knjizi. Čini mi se da se tijekom razgovora s nama dosta smiješkao, pa ne znam je li to bio neki štokholmski sindrom ili mu je zaista bilo dobro s nama. Funfact; trebao je ići s nama na jednu svirku, a na kraju je završio na tri. Potpuno se integrirao u stanje svijesti kombija i bilo nam je prezabavno. Sretna sam što smo ukoričeni zato što je memorija vrlo porozna i mnoge stvari smetneš s uma, zaboraviš i napuniš nekim drugim memorijama. Zato mi je drago da prvih dvadeset godina Elementala imam negdje zabilježeno i da se mogu podsjetiti na to kad budem imala šezdeset i pet. (Moram priznati da mi je prvi put bilo jako čudno čitati njegov rukopis. Ostala sam budna pola noći dok nisam dovršila knjigu. Zatim sam drmnula rakiju na balkonu i krenula slati poruke kako me prikazao kao zadnju luđakinju...

Mislite li da mladi umjetnici u Hrvatskoj u današnjem vremenu streaming servisa mogu uspjeti samostalno bez potpore diskografskih kuća?

Apsolutno da! Danas sve nose novi mediji; Instagram, Facebook, YouTube. Mislim da se kod mladih YouTube gleda više nego televizija. Mladi umjetnici uz pomoć novih medija mogu doprijeti do velikog broja ljudi koji će njihovu umjetnost slušati i konzumirati. Međutim, ako to može jedna osoba, onda to može i drugih desetih osoba, tako da se moraš po nečemu izdvojiti, jer je konkurencija strašna. Mlade glazbenike, koji traže svoje mjesto pod suncem, čeka mukotrpan posao, ali silver lining u svemu tomu je da uspjeh ljudi unutar tako oštre konkurencije znači da je riječ o pravim talen-

- tima koji će se održati godinama. To će biti dobar filter da se vidi tko umije, a tko ne.

Naš je cilj bio samo stvarati

Kako ste kao dio novonastale hip hop scene gledali na revoluciju u hrvatskoj glazbi sredinom 90-ih?

Nama je to u tom trenutku bilo sve. Kao mladi studenti tomu smo posvećivali svaki svoj slobodni trenutak. Markirali smo predavanja da bi išli kod Shota snimati, pisati i uvježbavati tekstove.

To je bila savršena prilika da se naš glas čuje i izrazi, a s druge strane meni je taj period bio prekrasan jer je bio potpuno nepatvoren. Nismo imali neku skrivenu agendu i naš cilj nije bio osvojiti prva mjesta top ljestvica ili imati pedeset svirki u regiji, nego je naš cilj bio samo stvarati. Stvarali smo glazbu ne razmišljajući tko će je slušati, koliko će se slušati ili kako ćemo s tim doći na radio. To možda zvuči suludo kad se pogleda iz kapitalističke perspektive, ali na sreću nismo bili svjesni toga, niti nas je to zanimalo.

Kad kontinuirano radiš i ako je to doista dobro, u nekom trenutku će te ljudi prepoznati i onda ćeš buknuti. Nama se to dogodilo tek na trećem albumu kad smo napravili „Romantiku“, „Iz dana u dan“, „Tako lijepa“ i „Male stvari“. Sve te pjesme koje dan-danas sviramo na koncertima i s kojima se ljudi poistovjećuju, govore o njihovoj dugovječnosti, odnosno kvaliteti.

Ne treba gubiti nadu u ono što radiš, no nekad moraš znati stati. Ja sam imala interni dogovor sama sa sobom na 4. godini fakulteta. Kad smo snimali „Male stvari“ ostala su mi tri ispita do kraja i rekla sam si; napraviti ću album, a ako ne uspije otići ću u školu, predavat ću i raditi pjesme anonimno, za svoju dušu te ih stavljati na Internet. Nekad je dobro biti strpljiv, ali s druge strane ne treba previše kalkulirati i imati ogromna očekivanja od sebe. To govorim zato što imam osjećaj da je kod mladih generacija jako bitan element uspjeha i da se svi

jedva čekaju dokopati novca jer je to jedino bitno. Ne bih htjela da se zaboravi glavna misao koja bi trebala biti nazivnik stvaralaštva, a to je kreativnost, maštovitost i uživanje u onom što radiš, bez obzira hoće li će to biti profitabilno ili ne.

Je li u nekom trenutku u bendu došlo do zasićenja?

Bilo bi apsolutno suludo reći da se u ovih dvadeset godina u skupini, koja ima ludu grupnu dinamiku, nije dogodilo nešto što te natjeralo da kažeš: „Zašto ja gubim vrijeme na ovo?“. Naravno da je bilo sukoba, posebno kad se rade nove pjesme, jer onda svatko fura svoju viziju i misli da radi bolje od drugoga, ali s vremenom shvatiš da je ključ uspjeha uvažavanje i poštivanje ljudi s kojima



Lara: Ja sam izgorila tamo spetljala se došl. Ja i on brain freezali ona dođe 'ajme preslatki stee'

"Poezija mi je sad kao divlja životinja koju pokušavam pripitomiti. Ili je možda zapravo ne bih trebala pripitomiti uopće, možda je samo treba pustiti da vidimo kamo će otrčati, a da se pritom pobrinem da nikoga ne ozlijedi."

suraduješ i da ne znaš sve najbolje na svijetu. Imali smo dosta teških trenuta u bendu, potencijalnih prijetnji izlascima iz benda i raspadima istog, a promijenili smo i puno postava. Trenutna postava, osim Vide koja se zadnja pridružila kao prateći vokal, je ista od 2008. što je čini i najdugovječnijom. Uspjeli smo se izboriti jer smo razmišljali da ako izgubiš bend, izgubiš i prijatelje. Znamo se u dubinu duše. Oni znaju svaki moj pogled i utjeha su mi u danima kad bih najradije strpala sve u top. Vidjeli smo se u raznoraznim stanjima i s njima se osjećam potpuno opušteno. Osobenjaci smo i svatko vuče na svoju stranu, ali postoji neko tkivo koje nas sve skupa ipak povezuje.

Putujte što više možete!

Vidjeli smo da dosta putujete. Što mislite da za jednu mladu osobu mogu značiti putovanja?

O BUDUĆIM PLANOVIMA

Radim jedan projekt koji se zove „Jato“ koji smo žanrovski nazvali „future šansona“ i koji sadrži vrlo intimne tekstove i eksperimentiranje s elektronikom. Pripremam i treću stvar, pjesme koje sam napravila na gitari, samo za gitaru i vokal, a to je osobno, nježno i intimno.

Uvela bih svojevrstnu socijalnu potporu školama kako bi učenici mogli više putovati, jer putovanjima otvaramo vidike; upoznajemo nove kulture, ljude druge boje kože, druge religije, drugačiju hranu, glazbu, mirise... Kad sve to upoznaš i vratiš se kući, više nisi onaj seronja i trol, koji sjedi i sere po svemu što je drugačije, jer se ne bojiš drugačijeg, nego baš suprotno, to drugačije ti je zanimljivo. Uvela bih više putovanja barem unutar

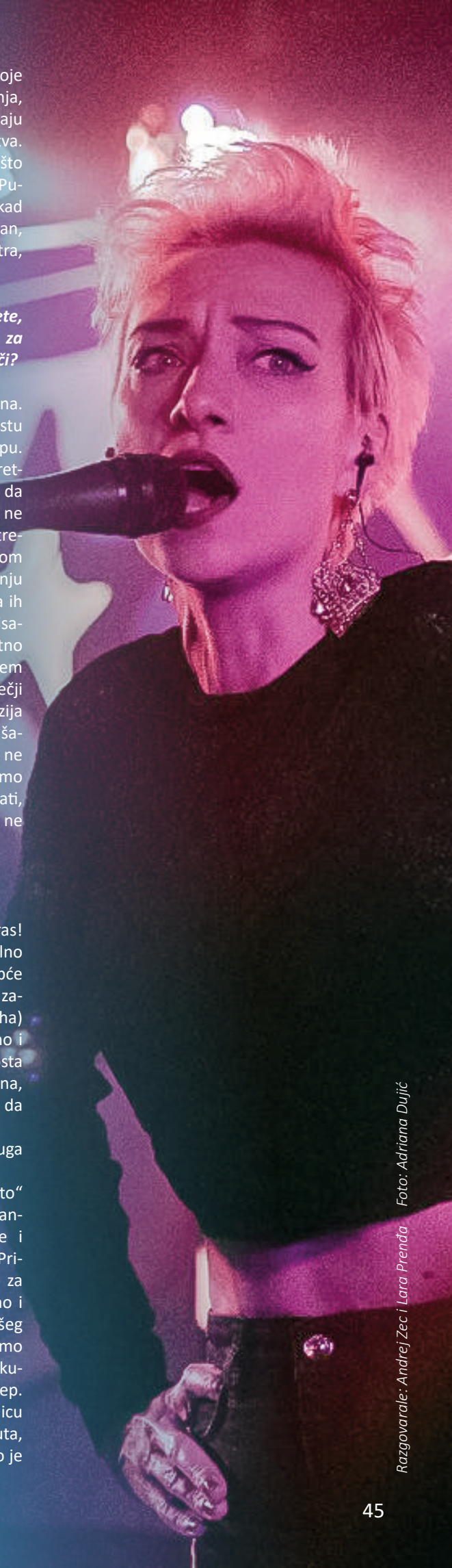
• Hrvatske ili regije. Ljudi bi upoznali svoje kolege s kojima dijele ista razmišljanja, iste preference na YouTube-u i slušaju istu mjuzi i s njima sklopili prijateljstva. Jednostavno, mržnja prema svemu što je drugačije tad ne bi imala uporište. Putujte što više možete! Putovanje nikad nije osvajanje novog teritorija na van, nego osvajanje novog teritorija unutra, zato što širimo vlastite obzore.

• **Osim što u slobodno vrijeme putujete, vidjeli smo da i pišete poeziju, što za vas to predstavlja i što to vama znači?**

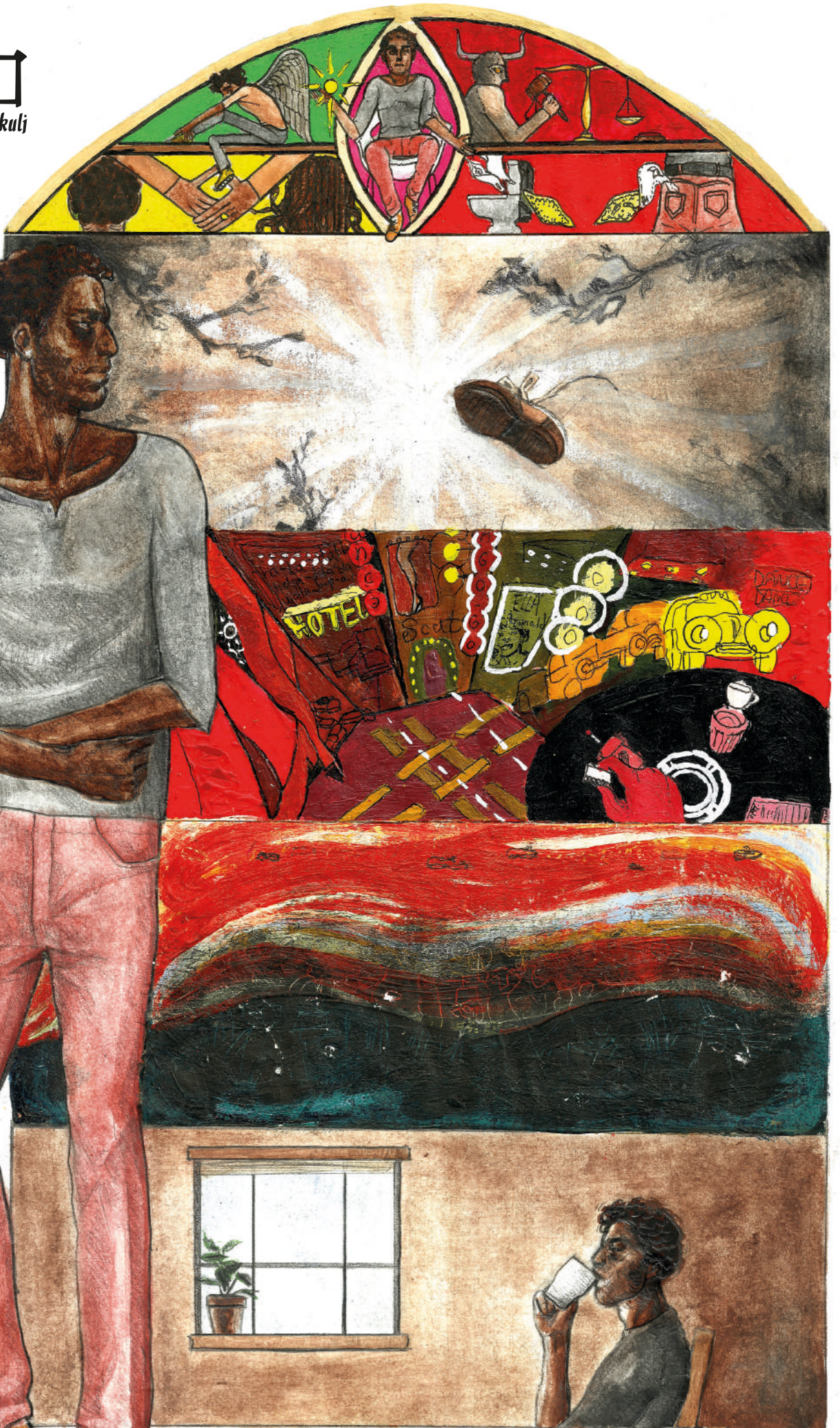
• Poezija je nešto što pišem bez računa. Sve moje pjesme su na sigurnom mjestu u mom notebooku ili wordu, na laptopu. Radim to zato što me čini izrazito sretnom, zbog tog što mi daje opciju da izrazim raspon emocija koje možda ne mogu izraziti kroz glazbu. Daje mi trenutak kada mogu biti sama sa sobom i uživati u tišini iz koje onda izranjanju te riječi, ne znam ni sama odakle. Ja ih samo bilježim. Jednostavno volim pisati. Poezija je oblik koji mi je trenutno najdraži. Možda za dvije godine budem pisala kratke priče, slam poeziju, dječji album ili strip... Trenutno mi je poezija poput divlje životinje koju pokušavam pripitomiti. Ili je možda uopće ne bih trebala pripitomiti? Možda je samo treba pustiti da vidimo kamo će otrčati, ali da se pritom pobrinem da nikoga ne ozlijedi.

• **Za kraj... Kad će novi album?**

• Novi singl će biti predstavljen večeras! A novi materijal je nešto konceptualno čime smo se poigravali i ne znam uopće koliko vam toga smijem reći, a da ne završim u zadnjem dijelu kombija. (haha) Samo ću reći da će biti konceptualno i da nije samo jedan album u igri. Dosta smo promišljali i uložili puno vremena, truda, rada i ljubavi tako da mislim da nećete biti razočarani. Ja ću se sad prebaciti i na neka druga polja, osim rada s Elementalom. Radim jedan projekt koji se zove „Jato“ i žanrovski smo ga nazvali future šansona. Sadrži vrlo intimne tekstove i eksperimentiranje s elektronikom. Pripremam i treću stvar, pjesme samo za gitaru i vokal, a to je osobno, nježno i intimno. Prošle su tri godine od našeg zadnjeg albuma, ali to ne znači da smo mirovali, nego smo pomalo sve to akumulirali i pripremali, da ima glavu i rep. Svaki smo slog, stih, refren i dionicu pročešljali i preslušali bar milijun puta, dok nije svih sedmero ljudi reklo – to je to!



Razgovarale: Andrej Zec i Lara Prenda. Foto: Adriana Dujčić



Trenutak

Imate li ikada osjećaj da ste znali nekoga
kao da ste negdje nekoliko dimenzija unazad
ili unaprijed
na nekoj zvijezdi
ili kao prašina iste
u nekom bezdanu
sjali skupa i uzajamno si osvjetljavali put?
Možda ste bili nečiji put
neki puteljak
koji ih je vodio ka sreći
a u ovoj stvarnosti
ne poznaje vas
i preostaje vam samo kao pokušaj lucidnog sna.
I da nije svemir oceane od kopna razdvojio
život iz vode izlio
da nam nije vrstu kreirao
da nije sunce zemlji dao
da nije istočnoga grijeha
da se nije tinta po papiru prolila i pismo stvorila
da se nisu pjesme nad pjesmama pisale
ne bi ni nas sada bilo
ne bismo imali trenutak...
Kako je moguće
da lomi moje valove prije hridi
kao trenutani cilj
kao stajalište
dok ja žudim za putovanjima...



Ilustracija: Iris Čučić

Tereza Klečina

